Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1708 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 23 octombrie 1954

Să asigurăm hrana animalelor

UN VECHI PROVERB ROMINESC SPUNE: „ochiul stăpînului îngrașă vita". Desigur că poporul — autorul înțelept al proverbului — n-a vrut să spună prin aceasta că pentru a se îngrășa o vită e nevoie doar s-o încurajezi cu privirea. Ingrijirea atentă, cu pricepere și dragoste și, în deosebi, hrănirea consistentă a animalelor — bogăție mare a țării noastre — iată conținutul propriu zis al învățăturii populare.

Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al Partidului subliniază importanța deosebită a asigurării unei baze furajere capabilă să satisfacă cerințele unei bune dezvoltări a creșterii animalelor. Totodată însă Proiectul arată că dezvoltarea creșterii animalelor continuă să rămînă nesatisfăcătoare, că nu s-au luat toate măsurile pentru dezvoltarea și îmbunătățirea bazei furajere. Este necesar de aceea ca, pe lîngă celelalte măsuri care se iau acum în scopul dezvoltării creșterii animalelor, să se asigure necesarul de furaje pentru perioada de iarnă. Este greșit să se creadă că, în timpul iernii, animalele se pot hrăni cu nutreț mai puțin sau de calitate mai proastă; tocmai din pricina condițiilor naturale mai grele, animalele trebuie să primească o hrană mai bună, astfel combinată încît să înlocuiască lipsa pășunii, pe de o parte, iar pe de altă parte să împlinească nevoia lor de materii nutritive. Numai avînd o asemenea hrană putem să obținem de la animalele de producție cantități mari de produse și pe timpul iernii și numai astfel animalele de muncă vor ieși din iarnă în stare normală, puternice.

Ne găsim aproape de începutul perioadei cînd animalele vor trebui să treacă în grajduri. De la început trebuiesc luate toate măsurile pentru ca în această perioadă animalele să nu sufere din cauza hranei insuficiente. Trebuie făcut totul pentru a evita greșelile anului trecut, cînd unele unități agricole (cum sînt gospodăria de stat Tigveni, regiunea Pitești, gospodăria de stat Afumați, regiunea Craiova și altele) s-au trezit în plină iarnă fără furaje și cînd alte unități au fost nevoite să caute furaje la mari depărtări (cum este cazul gospodăriei de stat Satu-Mare, care s-a aprovizionat cu furaje din regiunea Galați). Atît din anul trecut, cît și din acest an, există o experiență bogată în privința asigurării furajelor, experiență care trebuie răspîndită și folosită cît mai pe larg. Anul trecut, printre multe alte unități și gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin" din Păulești, regiunea Baia-Mare, și-a asigurat în întregime furajele necesare. Anul acesta, printre unitățile care s-au îngrijit să depoziteze la timp hrana trebuincioasă, se numără gospodăria de stat din Urleasca și gospodăria colectivă din Golașei, regiunea Galați.

Urmînd exemplul acestor unități, toate gospodăriile de stat, gospodăriile colective, întovărășirile de creștere a animalelor și țăranii muncitori cu gospodării individuale trebuie să socotească necesarul de furaje pentru perioada de iarnă, în funcție de numărul animalelor, să asigure acest necesar și chiar și o rezervă pentru cazuri neprevăzute. Apoi trebuiesc luate măsuri pentru buna depozitare și conservare a nutrețului, respectîndu-se întru totul instrucțiunile Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Astfel, paiele și mai ales fînurile, trebuiesc clădite în stoguri bine vîrfuite pentru a nu pătrunde apa din ploi și zăpezi în ele și prevăzute cu paravînturi, care să împiedice risipirea lor etc. O mare importanță o are depozitarea în silozuri. In primul rînd în silozuri trebuiesc depozitate toate rădăcinoasele — sfecla furajeră, morcovul etc. De asemenea, în acest fel pot fi valorificate prin murare o serie de resturi de la alte culturi cum sînt coletele și frunzele de sfeclă, pălăriile de floarea-soarelui etc., care se însilozează împreună cu coceni de porumb tocați.

Acolo unde resursele proprii ale gospodăriei nu sînt îndestulătoare pentru asigurarea necesarului de furaj, trebuie să se ia măsuri pentru împlinirea lui prin obținerea de produse secundare — tărîțe, gozuri, șroturi, borhoturi și altele de la întreprinderile de industrie alimentară situate în apropiere.

In acțiunea de strîngere și depozitare a nutrețului necesar animalelor pe timpul iernii, organizațiile de bază U.T.M. și utemiștii de la sate sînt chemați să dea un ajutor cît mai însemnat. Este foarte important ca în orice gospodărie, în orice comună, urmînd exemplul comuniștilor, utemiștii să fie în primele rînduri ale acestei acțiuni.

Economisirea furajelor este un alt domeniu în care utemiștii își pot aduce aportul. Economia nu trebuie însă greșit înțeleasă. Nu este permisă nici o economie prin micșorarea rațiilor pentru animale. A face cu adevărat economie de furaje înseamnă a lupta împotriva risipei la recoltare, transport și depozitare, împotriva inerției, neglijenței și nepăsării unor oameni din cauza cărora se pierd sau se distrug mari cantități de furaje.

Sarcini mari revin organizațiilor U.T.M. din regiunile rămase în urmă cu asigurarea furajelor (cum este regiunea Craiova). Organizațiile U.T.M. și utemiștii din aceste regiuni trebuie ca, sub conducerea organizațiilor de partid, să mobilizeze tot tineretul muncitor de la sate pentru a participa cu entuziasm la muncile de recoltare, pregătire și depozitare a furajelor necesare pentru iarnă.

Lupta pentru asigurarea integrală a nevoilor de nutreț pentru animale pe timpul iernii reprezintă o nouă și importantă contribuție la îndeplinirea indicațiilor Proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani.

ȘI-AU DEPAȘIT ANGAJAMENTELE

SIBIU (De la corespondentul nostru). — Pînă în ziua de 17 octombrie, muncitorii fabricii de postav „Libertatea" din Sibiu au produs, peste angajamentul luat în întrecere, 150 m. p. stofă flanel, dintr-un articol cu 2 desene.

Țesătoarele Păușan Reghina și Bica Elena au contribuit din plin la îndeplinirea acestui angajament, depășindu-și normele; prima cu 34 la sută, iar a doua cu 28 la sută. Tot pînă la această dată fabrica a realizat 3432 m.p. țesături de lînă în loc de 2500 m.p. cît a fost angajamentul. Țesătoarele din brigăzile utemiste conduse de Müler Heda, Mamzu Maria și Tanasiev Lidia, care lucrează după metoda graficului orar, s-au situat în fruntea luptei pentru îndeplinirea angajamentelor luate în întrecerea socialistă.

Brigăzile utemiste au dat cu peste 15 la sută mai multe țesături decît prevedeau normele, evidențiindu-se utemistele Vilman Hilde, Voicu Victoria și Ciurea Florica.

Lucrează în contul anului 1958

Incepînd din ziua de 21 octombrie, brigada condusă de minerul Iuliu Haidu, Erou al Muncii Socialiste, de la mina Petrila, lucrează în contul anului 1958.

Iuliu Haidu și-a îndeplinit cu 9 zile înainte de termen angajamentul luat cu prilejul primirii înaltului titlu de Erou al Muncii Socialiste.

Încă de la 1 aprilie cînd a început să lucreze în contul anului 1957, brigada lui Iuliu Haidu și-a depășit cu regularitate, în fiecare lună, sarcinile de plan cu 60-130 la sută. Succesele constante obținute de brigada vestitului miner se datoresc avîntului și priceperii cu care au muncit membrii brigăzii sale și aplicării metodei graficului ciclic. La ieșirea din șut, Eroul Muncii Socialiste Iuliu Haidu și harnicii săi tovarăși de muncă au fost felicitați cu căldură de numeroși mineri și tehnicieni.

Insemnate realizări în îndeplinirea planului de achiziții

Lucrătorii cooperativei de aprovizionare și desfacere din comuna Vintilă Vodă, raionul Beceni, au obținut în ultimul timp o serie de însemnate realizări în îndeplinirea planului de achiziții.

Ei au reușit să depășească planul de achiziții pe trimestrul III cu 10,5 la sută. Numai în luna septembrie, de pildă, țăranii muncitori din comuna Vintilă Vodă au valorificat prin cooperativă 350 kg. fasole, o mare cantitate de grîu și porumb, 3500 ouă, 15.000 kg. prune, mai mult de 5.000 kg. mere, 20.000 kg. fîn și alte produse. Cele mai frumoase rezultate le-au obținut achizitorii Dobre Gherghelescu și Petre Radu.

În același timp, lucrătorii cooperativei s-au preocupat permanent de aprovizionarea țăranilor muncitori cu mărfuri industriale.

TOT MAI MULȚI POMI RODITORI PE ÎNTINSUL PATRIEI!

Acțiunea a prins viață

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). Cu cîteva zile în urmă a avut loc adunarea generală a organizației de bază U.T.M. din comuna Stroești, raionul Curtea de Argeș. Înainte de începerea ședinței, tinerii discutau cu aprindere, ceea ce dovedea că-i frămîntă lucruri deosebite. Într-un grup, cineva spunea gesticulînd larg pentru a fi mai convingător:

— După părerea mea e bine să pui pe marginea drumului pomi fructiferi. De ce să pui un salcîm ca să umbrească locul de pomană și nu un măr, un păr sau un dud?

În această adunare, tinerii, dorind să participe la aplicarea prevederilor Proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului au hotărît să sădească 400 pomi.

Utemiștii Diaconu Ion, Ghinea Constantin, Cristea Alexandru și Cristea Constantin s-au înscris primii la cuvînt și s-au angajat să sape fiecare cîte 15 gropi pentru pomi. Pe lîngă cei 14 utemiști și-au luat angajamente și mulți tineri care nu fac parte din organizație.

Însuflețiți de chemarea pe țară a organizației de bază U.T.M. din comuna Ștefănești, raionul Pitești, 24 utemiști și 12 tineri neutemiști, constituindu-se în brigăzi, au început în ziua de 14 octombrie munca pentru îndeplinirea angajamentelor luate. În timp de 8 ore ei au săpat 300 gropi. S-au evidențiat în mod deosebit Cioboată Petre, care a săpat 20 gropi în opt ore și Diaconu Ion care și-a îndeplinit angajamentul luat.

Impreună — la sădirea pomilor

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). În primăvara acestui an tinerii din comuna Lupac și din satele Clocotici și Rafnic care aparțin de această comună au întreprins o acțiune frumoasă. Ei au plantat prin muncă voluntară 8000 de pomi fructiferi. De curînd, cele trei comitete ale organizațiilor de bază U.T.M. din aceste sate au discutat la centrul de comună ce acțiuni ar trebui să întreprindă pentru traducerea în viață a sarcinilor cuprinse în Proiectul de Directive.

— Am sădit noi 8000 de pomi, a spus unul dintre secretari, dar asta nu-i de ajuns. Trebuie să pornim din nou acțiunea aceasta. Pot să vă asigur de acum că membrii organizației noastre de bază n-or să dea înapoi.

După această scurtă consfătuire a comitetelor organizațiilor de bază U.T.M., la care a participat și un activist al comitetului raional U.T.M.-Reșița, în comuna Lupac și în satele Clocotici și Rafnic au avut loc adunări generale U.T.M. în care s-a dezbătut Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului. Utemiștii au analizat posibilitățile în legătură cu redarea terenurilor nefolosite agriculturii, sădirea pomilor fructiferi etc. Ei au hotărît să planteze pomi fructiferi pe marginile șoselelor raionului și pe drumurile ce leagă două sate de comuna Lupac.

Utemiștii din comuna Lupac, în frunte cu Iorgu Doru, secretarul organizației de bază U.T.M.; tinerii din satul Clocotici, avînd în fruntea lor pe Păltineanțu Filip și tinerii din satul Rafnic, conduși de Mita Marin, au început săparea gropilor pe marginile drumurilor și a șoselelor raionului. Pînă în prezent ei au săpat 300 de gropi pentru sădirea pomilor fructiferi.

Pomicultoarele Schuller Katerina și Miss Maria de la G.A.S. „Miciurin" din Bistrița spun parcă cititorului pe care-l privesc cu îndrăzneală și cutezanță tinerească:

— Vezi, așa se îngrijesc pomii. Treaba aceasta cere multă pricepere și dragoste de muncă.

Puieții aceștia, mici acum, pe care-i îngrijesc cele două tinere pomicultoare, vor crește mîine pomi mari și vor da fructe ieftine și gustoase pentru oamenii muncii.

NOI ANGAJAMENTE

Noi membrii organizației de bază U.T.M. din comuna Bucecea, regiunea Suceava, și ai organizației U.T.M. din gospodăria de stat Călinești, însușindu-ne sarcinile cuprinse în Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, răspundem la chemarea lansată de utemiștii din comuna Ștefănești, raionul Pitești, luîndu-ne următoarele angajamente:

☆ Vom planta în comuna noastră pe șoseaua Bucecea-Hînțești și Bucecea-Buhoghina, precum și în grădina din Bucecea 650 pomi fructiferi.

☆ In acest scop vom săpa un număr de 250 gropi pe șoseaua Bucecea-Hînțești, 200 gropi pe șoseaua Bucecea-Buhoghina, iar în grădina din tîrgul Bucecea 200 gropi.

Aceste gropi vor fi executate prin muncă voluntară.

☆ Vom curăța grădina și pomii fructiferi de la G.A.S. Călinești.

☆ Pentru înfrumusețarea comunei Bucecea ne propunem înlocuirea pomilor uscați cu pomi fructiferi tot prin muncă voluntară.

În numele utemiștilor din organizațiile de bază U.T.M. Bucecea și G.A.S. Călinești:

GRIMBERG HERMAN, secretar al organizației de bază U.T.M. Bucecea.

IUREA CONSTANTIN, secretar al organizației de bază U.T.M. din G.A.S. Călinești.

★

Răspunzînd la chemarea utemiștilor din comuna Ștefănești, raionul Pitești, utemiștii din raionul Botoșani, regiunea Suceava au pornit acțiunea hotărîtă. Pînă acum au mai răspuns chemării membrii organizațiilor de bază U.T.M. din Coșula-sat, Supițea, de la sfatul popular al orașului Botoșani, Școala medie nr. 1 de băieți, Școala medie tehnică de statistică și Școala profesională comercială mixtă din Botoșani. In curînd li se vor alătura alte zeci de organizații U.T.M.

Pionierii — pomicultori iscusiți

Cu ocazia desfășurării concursului tinerilor grădinari și pomicultori, pionierii și școlarii din Budacu de Jos, raionul Bistrița, îndrumați de organizația de bază U.T.M., au pregătit o frumoasă grădină în care au plantat 600 puieți de pomi fructiferi. Nici în timpul verii pionierii și școlarii n-au stat degeaba. Cu entuziasmul și dragostea de muncă ce le sînt caracteristice ei au străbătut pădurile cercetînd vegetația bogată a acestora. Ei au luat de aici cu grijă puieți de pomi sălbatici pe care apoi i-au plantat în grădina școlii.

— Dacă-i altoiți or să vă dea fructe gustoase, le-a spus un gospodar din sat văzîndu-i lucrînd.

Ascultînd sfaturile tehnicienilor de la stațiunea experimentală I.C.A.R. Bistrița pionierii s-au străduit să strîngă semințe de la diferiți pomi pentru a-și îmbogăți grădina. Incepînd din luna martie, ei au trecut la lucrarea grădinei efectuînd săpatul și plivitul la timp.

Cu mare nerăbdare au așteptat pionierii perioada altoitului. Ajutați de tovarășul director Cucu Nicolae au trecut la altoirea pomilor reușind în acest fel să-și îmbogățească cunoștințele practice și teoretice.

Grădina pionierilor are o suprafață de 34 ari. Ea este plantată în întregime cu pomi, porumb, zarzavaturi și flori.

La muncile de plantare și strîngere a semințelor s-au evidențiat pionierii Lupașc Livia, Andrioschi Margareta, Petrișor Vasile, de asemenea și Jeler Dumitru care lucrează cu multă dragoste și acasă ajutînd părinților la îngrijirea grădinii.

Corespondent
NICOARA ION

Realizări frumoase din primele zile

Nu de mult, tinerii din comuna Movila Miresii, raionul Brăila, au dezbătut Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani. Însușindu-și sarcinile prevăzute în Proiectul de Directive, tinerii și-au luat frumoase angajamente și au pornit imediat să le dea viață. Cu multă înflăcărare ei au pornit o întrecere pentru îndeplinirea angajamentelor. Din prima zi a întrecerii s-au strîns zeci de tineri în parcul spitalului din comună și au pornit la săpatul gropilor pentru plantarea pomilor fructiferi. În numai cîteva zile s-au săpat peste 200 gropi. Exemple au fost tinerii Pravilă Mihai, Jercăianu Marin, Cojocaru Ion și alții. Acum tinerii din comuna Movila Miresii se străduiesc ca să termine cît mai de grabă săpatul gropilor pe marginea șoselei unde vor planta pomi roditori.

Corespondent
FRIGIOIU MARINICA

Colțul TÎNĂRULUI CORESPONDENT sătesc

O adevărată grădină experimentală

Școala elementară de 7 ani din comuna Bîrlogu, raionul Costești, a avut în anul trecut un lot de 1,25 ha. El a fost cultivat cu cartofi, fasole și alte legume. Elevii școlii, ajutați de profesori în cadrul orelor de științe naturale, au făcut din acest lot o adevărată grădină experimentală. Ei au însămînțat cartofii în cuiburi așezate în pătrat, iar în toamna aceasta de pe o suprafață de 0,45 ha. au obținut o recoltă de 4.000 kg. cartofi. Tot după metode științifice au cultivat și celelalte legume și de asemenea roadele au fost bogate. Rezultatele frumoase ale muncii pionierilor de la această școală au fost cunoscute de părinții și frații mai mari ai acestora și repede ele s-au răspîndit în tot satul.

În acest an, învățătorii și profesorii de la școala elementară de 7 ani din Bîrlogu dau o și mai mare atenție lecțiilor de științe naturale ca și organizării temeinice a lucrărilor practice agricole. Ei vor să înarmeze elevii cu cît mai multe cunoștințe agrotehnice pentru ca și în felul acesta să se răspîndească în rîndurile țărănimii muncitoare din Bîrlogu știința înaintată.

Corespondent
DRAGOMIR ILIE

Numeroase sate electrificate

Cine a trecut vreodată prin comunele Zănești, Costișa, Gîrleni și Orbicu, din raionul Buhuși, își poate aduce bine aminte de aspectul trist al acestor comune, de timpurile trecutelor regimuri.

Acum ele par cu totul altele. Toate au fost electrificate. Astfel, s-au schimbat condițiile de viață ale țărănimii muncitoare din aceste comune. Tinerii țărani muncitori au ajutat cu mult suflet la electrificarea comunelor lor. Au săpat gropile pentru stîlpi și au transportat materiale, ca: izolatoare, cabluri, scări, drugi de lemn și altele.

Și în celelalte sate și comune din raionul Buhuși și Siliștea, Romîni, Bîrcu-Coșmeni, lucrările de electrificare sînt în curs.

Corespondent
BURDUF GHEORGHE

LA PESCARII DIN DELTĂ

L-am privit atent văzîndu-l cît era de agitat. Probabil că trebuie să aibă vreo treabă urgentă și nu e sprijinit pentru a o rezolva. Apoi discuta cu comandantul. De data aceasta părea mai liniștit și mi-am zis că acum i se satisface dorința.

— Numai cinci minute de așteptare și vine ora plecării! Dar de ce te grăbești, tovarășe Ivanov? — îl întreb.

— De ce mă grăbesc? Peste cîteva ore pescarii se întorc de la pescuit și peștele trebuie transportat. Dacă nu aducem peștele la timp la halele frigorifere, am dat peste cap munca pescarilor.

— Ai dreptate! Trebuie transportat zilnic, altminteri... Uite că formele sînt gata și puteți pleca în cursă. Dar ai grijă de transport. Nu uita că pleci acum ziua cu vasul gol și la noapte vii cu el încărcat. Sînt atîtea strîmtori și cotituri pe unde ai de trecut, că numai o secundă dacă nu ești atent, te-ai lovit de mal și gata, acolo ai rămas.

Sună semnalul de plecare. Șeful de căpitănie făcu un semn și șalupa lunecă ușor către larg. Căpitanul șalupei, de la cîrmă, sună de trei ori pe mecanicul de la motor și șalupa intră în plină viteză, spintecînd valurile apei ce se formau în bătaia vîntului.

Au trecut cîteva minute și portul Tulcea a rămas în urmă. Pe malul apei se întindea cît cuprinzi cu ochii o grădină de zarzavat. Un motor puternic trăgea apa dulce din Dunăre și o trimetea pînă la rădăcina plantelor prin zeci de ramificații.

Cu cît înaintam, călătoria era mai plăcută. Pe maluri, sălciile pletoase își jucau ramurile în apă, legănate de vînt. Privind pe o parte și alta nici nu simți cînd trece timpul. De aceea călătoria pe apă nu este plictisitoare. Dar în astfel de călătorii, abia aștepți să ajungi la acei oameni îndepărtați, să afli de la ei cum muncesc și cum trăiesc.

Ne apropiam de mila 23. Pescarii de aici sînt oameni de ispravă. Zilnic se transportă de la ei mii de kilograme de pește.

Timpul a trecut și am ajuns la cherhanaua de la mila 23. Pescarii sosiseră din baltă și descărcau peștele.

De la șeful brigăzii de pescari, tov. Perifil Coslov, am aflat că și-a îndeplinit planul lunar și chiar în acea zi pescuise peste plan 383 kg. pește.

S-au adunat toți membrii brigăzii. Zenovei Marcov înghiți de cîteva ori de parcă se pregătea pentru o conferință: „Noi, pescarii, trimitem pește muncitorilor de la orașe. Chiar am fost felicitați de minerii din Valea Jiului pentru peștele vînat de noi. In schimb primim de la ei tot felul de mărfuri care ne sînt necesare. Însă la cooperativa de consum, secția băuturi, unde este gestionar Trifan Nichiforov, berea se vinde cu 2 lei halba, iar kilogramul de spirt care costă 19 lei, acest escroc îl vinde cu 24. Banii nu există în evidență pentru că nu s-au dat bonuri de plată. Pescarul avea dreptate. Nu rămîne altceva de făcut decît ca tovarășii din conducerea Uniunii raionale a cooperativelor de aprovizionare și desfacere din raionul Tulcea să-l tragă la răspundere pe afacerist pentru această nelegiuire.

La cherhana se putea vedea un afiș scris îndeminatec cu cerneală „Luptați pentru lichidarea neștiinței de carte".

Pe o cărare am pornit spre școală, dar n-a trecut mult și drumul s-a sfîrșit. Un puști ne arătă barca și ne făcu semn să trecem cu ea. Nici nu coborîsem bine și ne-au întîmpinat școlarii. M-am interesat la director despre munca de alfabetizare: 25 de pescari au absolvit ciclul II și 23 ciclul I.

Printre pescarii care au învățat să citească și să scrie se numără și tinerii Buhaiev Cuprian, Vasiliev Ivan, Sivizil Domnica, Haralambie Anisia și alții. Și aici în deltă, ca și în alte părți s-a dus o muncă deosebită pentru lichidarea neștiinței de carte; o muncă neobosită au depus utemistele Masilieva Maria și Ștefanov Irina, înrățătoare la această școală.

De la mila 23 și pînă la Sulina mai ai de mers cu vaporul sau motorul-șalupă circa 5 ore. Aceste ore le-am parcurs noaptea. Ancorasem pentru cîteva minute la cherhanaua de la Crisana. Era trecut de ora 9 seara. În liniștea nopții, la căminul cultural, se auzeau cîntece. Aici echipa de cor și dansuri a pescarilor se pregătea pentru un festival.

Cînd soarele își arătă din nou razele, am ancorat în portul Sulina. Am fost nerăbdător pînă am ajuns la pescarii cherhanalei de la mare a gospodăriei piscicole Sulina.

Se pregăteau tocmai să plece la pescuit în larg. M-am oprit la brigada utemistă de pescari. Responsabilul brigăzii, tov. Dunaiev Calin, părea mîndru de răspunderea ce o are în această brigadă de tineret. După ce îmi răspunse la salut cu un zîmbet pe buze, îmi arătă o hîrtie unde era planul zilnic de lucru al brigăzii și realizările ei.

— Deși mai avem pînă la sfîrșitul lunii, planul nostru a fost îndeplinit. Chiar am dat și peste plan 480 kg. pește.

Șeful brigăzii îmi arată și planul lunilor următoare. La pescuit nu e ușor să muncești și să depășești planul de producție pe care îl are o brigadă de pescari.

Tinerii din brigada utemistă pescuiesc cu două năvoade. Ca să mînuiești un asemenea năvod, trebuie să ai multă dibăcie. El se instalează în 2 zile, însă brigada utemistă de pescari a reușit să-l instaleze într-o zi și jumătate.

Pescarii utemiști Danilov Fiodor, Melnicov Nichita, Pancrat Iogor și alții s-au dovedit cei mai iscusiți și îndirjiți tineri pescari din brigadă.

— Eu pescuiesc la această cherhana încă de mult. Am pescuit și atunci cînd patronii stăpîneau apa. Viața noastră de pescari pe atunci era o viață de mizerie. Aici, pe fîșia asta de nisip înconjurată de apă, nu aveam nici un adăpost sau umbră. Vînturile puternice de toamnă ne pătrundeau pînă în măduva oaselor. Singurul adăpost era barca pe care o ridicam într-o parte și ne înghesuiam cu toții ca să ne încălzim. Vara cît era ziua de mare stam în arșița soarelui, iar noaptea dormeam pe nisip, cu capul pe năvod. Ce să vă mai povestesc, era o viață cum nu se mai poate de grea. Acum viața noastră a devenit frumoasă și simțim că o trăim.

Această cabană a fost construită de cîțiva ani de zile. Acum dormim bine. În luna iunie a fost terminată construcția primelor trei cabane moderne pentru dormitoare.

Deodată ne oprirăm. La difuzorul din apropiere se auzea vocea crainicului care anunța începerea emisiunii locale:

— Antrenați în întrecerea socialistă, pescarii de la cherhanaua noastră au îndeplinit planul lunar cu 91,16 la sută. Brigada nr. 4 de pescari condusă de tov. Dunaiev Filimon și-a îndeplinit planul lunar înainte de termen cu 5 zile, avînd și o depășire de 24 la sută.

Tînărul pescar Afanase Agapie cheamă la întrecere pe toți tinerii pescari pentru obținerea titlului de „cel mai bun pescar".

Crainicul anunță apoi că va da legătura cu postul central de radio.

Șeful de brigadă, dornic să-mi arate tot ce e nou la ei, mă însoți peste tot.

Ajunserăm la dormitorul brigăzii utemiste.

— Iată, aci dorm băieții mei. În curînd vom avea și curent de la motorul stației de amplificare — spuse Dunaiev.

De la dormitor am plecat spre hala de preparat pește.

Caut în buzunar o țigară, dar în pachet nu mai era niciuna.

— Mi se pare că ați terminat țigările? — mă întrebă cel cu care mergeam și îmi servi una. Pe o pancartă era scris: „Magazinul alimentar al cooperativei din Sulina".

Însoțitorul lămuri că magazinul a fost construit de curînd. Rafturile erau încărcate cu tot felul de produse alimentare. În magazin, rînd pe rînd veneau pescari să facă cumpărături. Cuvintele „tovarășa Ecaterina" erau repetate de fiecare cumpărător.

Utemista Ecaterina este vînzătoare la acest magazin alimentar. Ea își servește cumpărătorii cu atenție, are o atitudine tovărășească față de ei. Aici pescarii găsesc în magazin tot ce le trebuiește.

...Așa sînt pescarii din deltă, oameni minunați, tari ca stînca ce luptă cu valurile uriașe ale apelor.

IANCU TRIFAN
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Galați

LITERATURĂ-ARTĂ

Ștefan Iureș

DIN CARNETUL UNUI ADOLESCENT

— Versuri dintr-un ciclu în pregătire —

Neliniști

Cînd aș vrea și sîngele să-l dărui
Mi se cere-ntr-atît de puțin!
Greutățile trec precum vin
Și nu mi-e dat să le nărui.

Azi, la școală, a fost un străin.
Ne-a vorbit; nins de tot era păru-i.
„Soarta voastră, băieți, a oricărui,
O rîvnesc; mi-aș dori-o din plin.

Poate tocmai de-aicea, din clasă,
Un erou chiar... al muncii... să iasă.
...Eh, de-ar fi să-ncep viața din nou"...

A plecat. Nu mi-e foame, nici sete.
Tac și scriu și învăț pe-ndelete.
„Un erou" a spus el? Un Erou...

Despărțire de Jules Verne

Te-am însoțit, zburînd printre planete,
Am mers prin zona frigului etern,
Acolo unde-n hărți se mai aștern
Încă atît de tainicele pete,

Pătruns-am în vulcani, ca-ntr-un infern,
Din funduri de ocean am smuls secrete...
Jules Verne, eu te-am urmat
cu-un fel de sete.
Rămîi cu bine de acum, Jules Verne.

E timp să-mi caut alte călăuze.
Dar numele-ți va flutura pe buze
Și vreau nespus ca, lîngă alți titani,

Să fii în comisiunea de examen
Acum, cînd intru-n viață, printre oameni,
Nou căpitan de cincisprezece ani...

Cu mama, duminica

...Ne-am așezat apoi pe-o bancă-n parc
Palmele mamei, roase de leșie,
Mi se-odihneau pe braț, cu duioșie.
Priveam alei și pînze albe-n larg.

Nu-nțelesei, deodată. Ce să fie!
Simții că-n mama se-ncordează-un arc
Ca mai de mult, în pod, în strîmtul țarc,
Prin aburii de la spălătorie.

Foștii-i stăpîni treceau, — trezindu-i teamă,
Deprinderea să sufere ocări,
Să care veșnic cufere pe scări...

Vru să se scoale. Spusei aspru: „Mamă"!
...Prin fața ei, acei stăpîni, trecînd,
Au mers grăbiți, cu ochii în pămînt.

Tu poți pricepe?

Nu, nu m-am înhăitat cu bătăușii.
Mă crede, mamă; nici măcar la jocuri.
Hai, stinge-ți din priviri aceste focuri.
Sînt tot acel pe care-l cunoscuși.

Dar știi, te-ai fi crezut prin alte locuri:
Un om zbiera din pragul unei uși
Acoperind vreo cîțiva țigănuși
Sub tot noroiul vechilor batjocuri.

Ce-ai fi făcut? I-am auzit cuvîntul.
Spunea că pielea-așa le e... murdară...
Ai, cum de nu l-a înghițit pămîntul!

Tu poți pricepe, mamă? Eu, de fel.
Dădea să-mi sară inima afară
Cînd, scos din minți, m-am repezit la el...

Ilustrație de L. ADRIAN

Privind fotografia tatii

Atît îmi amintesc: o despărțire,
Cînd două brațe tari m-au ridicat.
Poate-a fost tata, poate alt soldat
Care-adusese de la el vreo știre.

Toate-au trecut, toate s-au depărtat.
S-a cufundat încet din amintire
Poștașul ce-a șoptit: „nenorocire"
Lăsîndu-i mamei plicul blestemat.

Eu am crescut cu un gutui din curte.
La umbra lui făceam din humă, turte.
Cît el de nalt la vară am să fiu.

Mama-a albit de cîțiva ani încoace.
Mi-arată chipul tatii și, cum tace,
Mi-e greu să-i spun că nu-l țin minte, viu.

De ziua mea

Fusese-o zi atita de frumoasă!
Și toți glumeau: „pentru că-i ziua ta"
Și soarele, voios, mă saluta
Și mi-au venit prieteni în casă.

Zîmbindu-mi fiecare căuta
În suflet o urare mai aleasă.
Și daruri s-au îngrămădit pe masă
Înaripată zi! N-o voi uita.

Dar, seara, nu am vrut să recunosc
În fața mamei, care m-a crescut,
De ce-s îngîndurat și abătut:

La vîrsta mea, acolo-n Ulianovsc
La Volga, maica fluviilor ruse,
Volodia Lenin — cîte nu făcuse!...

Prietenul meu e mîhnit

Seara tîrziu, în pașnica răcoare,
Pe-aleie, lîngă soclul fără bust,
Mi-a fost întîia oară dat să gust
Din vorbele prietenești amare.

Spuneai că m-amețește ca un must
Privirea-acelei fete, oarecare,
Că-ncet, încet, prietenia moare
Înăbușită-n pieptul meu îngust.

Am vrut să-ți strig: „Dar nu-i adevărat!
Credință, gînduri, doruri, — pe vecie
Le-om împărți, așa cum am jurat".

Ci am șoptit: — E altceva, să știi.
Mă tem de vorbe mari, rostite ție.
Tu singur vei pricepe, într-o zi.

Ultima seară de vacanță

Plec mîine, așa dar... Argintul lunii
Topit încet-încet îngheață marea.
De nu mi-ar stinge acest ceas, uitarea,
Precum, la focul taberei, tăciunii.

Se gudură la țărm, înșelătoarea.
Cum e acum, supusă, o vor unii...
Cînd s-a zbătut în brațele furtunii
Eu am sărit ca să-i aud chemarea!

Sclipind mărunt, nisipul de pe plajă
Răspunde căii laptelui stins, mut.
Mi-e greu să plec, să rup atîta vrajă.

...Dar și la noi sînt locuri fermecate
Și poate voi avea de străbătut
Prin noi furtuni, mai neînduplecate.

O eternă de scrisoare

Oare-nțelegeți voi, Michel și Roby,
La doisprezece și la nouă ani,
De ce judecătorii-americani
Rîvnesc ca tocmai voi să le fiți robii?

Nu cruță timp, nici nervi, poate nici bani.
Pe scaunul electric, filantropii
Așează perne,-l trag la gura sobii
Și spun: „Ședeți cu noi, micuți orfani".

Iar eu vă rog: — Grăbiți-vă să creșteți
Spre a stîrpi din lume acești monștri.
Michel, să nu uiți! Roby, amintește-ți!

...Mă plec spre-al vostru piept, cu dor
fierbinte
S-aud bătînd acele inimi sfinte.
Pe care le-au avut părinții voștri.

17 ani

Vreau să semăn cu unul, cu altul...
— Totuși, nu: vreau, eu însumi să fiu!
Vreau din totul, din toate să știu...
— Nu, un bob — dar solid ca bazaltul!

Să fiu patriei cel mai bun fiu...
— Ei, dar lumea? Întinsul? Înaltul?
Aș da altor profesii asaltul...
— Ba strungar să rămîn, cît sînt viu!

Ce-i cu mine? Se bat două săbii.
Două glasuri cer inimii mele
Să se-mbarce pe două corăbii.

Trec prin ea, gîlgîind ca-ntr-un jgheab,
Ape iuți, cu miresme în ele.
...Nu cumva am caracterul slab?

Mărturii ale marii prietenii

Pe marginea expoziției deschisă în sala Dalles

Încă din cele mai vechi timpuri, între poporul nostru și marele lui vecin de la răsărit s-au statornicit relații de prietenie. Sufletul mare și generos, vitejia și dîrzenia poporului rus au venit adesea în ajutorul țărilor romînești, dînd avînt creșterii și propășirii lor.

Imaginea prieteniei dintre cele două popoare vecine, se încheagă sub ochii noștri în expoziția deschisă în aceste zile ale Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, avînd ca temă oglindirea în lumina tiparului a relațiilor romîno-ruse și ilustrarea cărților ruse și sovietice de către graficienii noștri. În prima sală a expoziției de la Dalles întîlnim numeroase mărturii ale acestui trecut: de la vechile ceasloave cu file demult îngălbenite, de la primele cărți tipărite în țara noastră, cu ajutorul tiparnițelor aduse din Kiev sau Moscova și pînă la planurile bătăliilor purtate contra cotropitorilor turci pe teritoriul țării noastre în anii 1788—89 și în care trupele rusești au înscris nemuritoare pagini de glorie și eroism. În filele unei cărți deschise, scriitorul moldovean. C. Negruzzi descrie întîlnirea lui cu marele poet Pușkin, iar în tablourile care reprezintă luptele din războiul de la 1877, alături de dorobanții romîni, se văd ostași ai armatelor rusești cu ajutorul cărora poporul nostru a căpătat independența de sub jugul otoman.

Lupta pentru libertate și progres a democraților revoluționari ruși, ideile înaintate ale lui Belinski și Dobroliubov, Cernîșevski și Herțen, au trecut și hotarele țării noastre. Sub sticla unei vitrine vedem un ziar apărut în Romînia în anul 1896 și în care prima pagină este închinată lui Cernîșevski, autorul cunoscutului roman „Ce-i de făcut?"

Cel mai mare răsunet a avut în țara noastră vestea istorică a înfăptuirii năzuințelor de veacuri ale celor asupriți, vestea izbînzii Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Avem în față, în expoziție, cîteva cărți în rusește cuprinzînd discursuri ale marelui Vladimir Ilici Lenin, broșura scrisă de el „Din istoria programului agrar social-democrat" pe care stă scris: 1917. Alături aflăm exemplare din revista „Lupta de clasă" prin care se răspîndea în mase învățătura marxist-leninistă, ideile luptei pentru înlăturarea exploatării, pentru cucerirea unei vieți fericite a celor mulți. De pe coperta cărții lui Alexandru Sahia, scrisă cu ani mai tîrziu, „U.R.S.S. azi", surîd chipuri de oțelari sovietici.

Toate aceste cărți au făcut să se aprindă mai puternic în sufletul poporului nostru dorul după o viață mai bună, convingerea în posibilitatea făuririi unei astfel de vieți. Ele au ajutat în luptă partidul clasei muncitoare în anii grei ai teroarei burghezo-moșierești, în pregătirea condițiilor pentru înfăptuirea actului de la 23 August, cînd oștile sovietice eliberatoare au adus și pe plaiurile noastre libertatea.

Cartea rusă și sovietică a căpătat o largă răspîndire în țara noastră în anii de după eliberare. Editurile și tipografiile de la noi, artiștii graficieni și specialiștii în domeniul poligrafiei se străduiesc permanent să îmbrace o haină cît mai atrăgătoare acestor cărți, o haină pe măsura ideilor înaintate, de un cald umanism, cuprinse în ele. Graficienii noștri se simt puternic atrași spre ilustrarea cărților sovietice și clasice ruse, găsind în ele vaste resurse pentru a-și valorifica talentul și priceperea. Ei vor în același timp să înlesnească cititorilor înțelegerea cît mai adîncă a conținutului acestor cărți. Operele create în domeniul ilustrației de carte au atins un înalt nivel artistic și constituie adevărate bucurii pentru milioanele de cititori din rîndul oamenilor muncii.

Despre lucrul acesta ne vorbesc lucrările expuse în cea de a doua încăpere a expoziției de la Dalles.

Nu vom înșira numeroasele lucrări prezente aici. Ne vom opri doar asupra cîtorva care exprimă mai pregnant progresele pe care le-au înregistrat în ultima vreme ilustratorii noștri.

În strădania lor de a face o artă despre om, care să servească la educarea oamenilor, artiștii graficieni își îndreaptă tot mai mult atenția spre redarea cît mai veridică și emoționantă în ilustrații a trăsăturilor sufletești ale personajelor, spre viața lor interioară. Aceasta se observă spre exemplu și în ilustrațiile la romanul în versuri „Evghenii Oneghin" de Pușkin, aparținînd talentatului ilustrator Jules Perahim. Alegînd episoadele cele mai semnificative din desfășurarea acțiunii, el ne prezintă pe Oneghin sau pe Tatiana cu multe din caracteristicile lor sufletești, cu o viață lăuntrică bogată, multilaterală, așa cum ni-i descrie marele Pușkin. Foarte reușit e redat momentul cînd Tatiana se gîndește la omul de care e îndrăgostită; lumina plăpîndă pe care o împrăștie luminarea adusă de bătrîna ei dădacă îți dezvăluie chipul chinuit de frămîntări al eroinei. O să găsesc tăria să-i mărturisesc lui Oneghin sentimentele mele? Cum va primi el aceasta? — pare a spune figura expresivă, gînditoare a Tatianei.

Tot pe linia făuririi unei arte noi, pline de conținut, artiștii caută să surprindă în ilustrațiile lor viața în ceea ce are ea autentic, tumultuos, să-i redea pe oameni acționînd împotriva greutăților, dezvăluind și pe această cale puternicele conflicte care se dezlănțuie în paginile cărții. Din acest punct de vedere se pot cita ilustrațiile lui Roni Noel Florin la cartea Vandei Vasilievskaia „Cîntec de-asupra apelor". În una din ele ne este înfățișat doar chipul unui om. Cu toate acestea, artistul sugerează puternic întreaga încleștare a momentului din viață pe care-l trăiește colonistul Hojineak, cînd furtuna dezlănțuită într-o noapte vine să mărească spaima cuibărită în inima lui din pricina singurătății apăsătoare de care se simțea cuprins. Figura-i schimonosită, spatele încovoiat de o grea povară, mîna crispată, toate trădează teama de o mare nenorocire care deocamdată îl înfricoșează dar căreia are de gînd să i se împotrivească

Ilustrațiile lui Eugen Taru la „Opere alese" ale lui Saltîcov-Scedrin, vădesc odată mai mult maturizarea artei acestui apreciat caricaturist. Progresele sale în domeniul ilustrațiilor satirice sînt evidente. Atmosfera viciată și coruptă a lumii autocrației țariste, descrisă cu atîta talent și forță demascatoare de scriitor, e redată de desenator în cîteva ilustrații pline de vervă și umor, mărturisind înțelegerea sensului și caracteristicilor satirei lui Saltîcov-Scedrin. Iată de exemplu ilustrația la schița „A doua povestire a slujbașului". Sub privirile iscoditoare ale unui subaltern, prefectul țarist îngîmfat, și șperțar, își trădează grosolănia și proasta creștere, uitîndu-se indiscret într-o încăpere printr-o crăpătură. Momentul a fost în așa chip ales încît în el se sintetizează viguros caracterul personajului satirizat.

★

Expoziția din sala Dalles e o fericită ocazie de îmbogățire a cunoștințelor oamenilor muncii din țara noastră în ce privește multilateralitatea aspectelor prieteniei cu marele popor vecin. Căldura, trăinicia și vigoarea mereu proaspătă a relațiilor de prietenie romîno-ruse au străbătut neatinse anii, și s-au cimentat mai ales în contactul nostru nemijlocit cu minunatele cuceriri ale oamenilor care construiesc astăzi comunismul.

SUZANA VOINESCU

Ilustrație a desenatorului Roni Noel Florin la cartea sovietică „Cîntec de-asupra apelor" de V. Vasilievskaia.

Lupta comuniștilor — izvor de inspirație pentru compozitorii noștri

Radu Paladi

În răstimpul celor 10 ani care au trecut de la eliberarea patriei, creația noastră muzicală a parcurs un drum însemnat. A crescut și s-a îmbogățit conținutul de idei și sentimente al lucrărilor muzicale, forța lor de convingere, puterea lor de expresie, s-a șlefuit forma lor artistică.

Punctul de plecare al compozitorilor noștri în creație a fost dorința de a scrie o muzică cît mai convingătoare și mai accesibilă. De aceea s-au și scris numeroase lucrări cu program, care, datorită ideii concrete ce le-a inspirat și textului care uneori le însoțește, se transmit mai lesne. Dar pentru a emoționa cu adevărat pe ascultători nu e suficient să scrii orice fel de muzică cu program; tematica lucrării trebuie să îmbrățișeze o problemă însemnată, o idee măreață și nobilă. Era firesc deci ca atenția compozitorilor să se îndrepte — alături de alte teme majore — și către înălțătoarea luptă a celor mai buni fii ai poporului — comuniștii, — către lupta dusă de partidul clasei muncitoare pentru a făuri o viață mai bună milioanelor de oameni ai muncii din patria noastră.

Această luptă aprigă, neînfricată, în focul căreia au căzut mulți eroi, a inspirat într-adevăr pe compozitorii noștri. Dîrzenia neînfricată și devotamentul luptătorilor de avangardă, pasiunea cu care ei s-au dăruit cauzei eliberării celor mulți, adîncimea sentimentelor lor față de Partid și față de oameni, credința lor nestrămutată în izbînda clasei muncitoare, în justețea țelului lor măreț, toate acestea sînt surse de inspirație de o mare putere emoțională.

Cîțiva ani după eliberare, cînd creația noastră a început să se înfiripeze pe căi noi, compozitorul Anatol Vieru a compus poemul său „Mierla lui Ilie Pintilie", pentru alto, cor și orchestră, pe frumoasele versuri ale Veronicăi Porumbacu. Poeta și compozitorul s-au oprit asupra figurii nobile a lui Ilie Pintilie, pe care imaginația artistică îl face să cînte la zăbrelele închisorii un cîntec ce umple deopotrivă de nădejde și ură sufletele deținuților: **„Cărunt tot plouă cu cenușă / Prin gratii, pe zid, prin tavan; / S-a tras iar zăvorul la ușă, / Ilie iar cîntă la geam... / De aripi îi prinde el dorul, / Nădejdea cu ură cu tot: / Prin gratii o mierlă-și ia zborul / Și paznici s-o prindă nu pot." /**

Marea frumusețe poetică a acestor versuri și-a găsit o expresie reușită, o valorificare armonioasă în muzica lui Vieru. Dramatismul și expresivitatea deosebită a muzicii constituie calități de seamă ale lucrării.

O idee asemănătoare l-a condus și pe Alfred Mendelsohn cînd a scris poemul simfonic „Prăbușirea Doftanei". Tăria sufletească și eroismul comuniștilor închiși aci au făcut din ei figuri scumpe poporului nostru. Redînd patetic unul din momentele cele mai tragice și eroice din istoria luptei partidului nostru — compozitorul a izbutit să creeze o compoziție impresionantă, oglindind prin limbajul muzicii semnificația acestui dureros eveniment, căruia i-au căzut jertfă mulți fii ai poporului. Îmbinînd tematica proprie cu cunoscute melodii cîntate la Doftana și cu Imnul Uniunii Sovietice, Alfred Mendelsohn a concretizat locul și acțiunea poemului, simbolizînd în final, cu accente mărețe, eliberarea patriei noastre de către glorioasele Armate Sovietice.

Calitatea esențială a celor două poeme constă în primul rînd în sinceritatea și vigoarea inspirației, în autenticitatea sentimentelor. Aceste calități sufletești, afective, care au dat aripi creatorilor în clipele creației, i-au făcut pe cei doi compozitori să găsească și exprimarea lor muzicală adecvată, caldă și convingătoare. Aceste lucrări au constituit un însemnat pas înainte în creația noastră simfonică.

Desigur, complexitatea unei lupte atît de vaste ca aceea a Partidului nu a putut fi nici pe departe prinsă în întregime în compozițiile create pînă acum. Totuși, și alte aspecte au fost sezisate de către creatorii noștri. Așa de pildă momentul crudei represiuni a grevei de la Grivița din 1933 a fost redat de Nina Cassian în poemul simfonic „Grivița Roșie".

În cursul anului acesta s-au mai scris alte două lucrări inspirate de aceeași idee: lupta poporului avînd în frunte pe comuniști, pentru cucerirea unei vieți fericite; este vorba de poemul „Cîntarea Romîniei" de Matei Socor și de oratoriul „Scînteia eliberării" de Ovidiu Varga.

Compozitorul Matei Socor a schițat în lucrarea sa un tablou al vieții obidite din trecut a poporului nostru crunt exploatat în condițiile regimului burghezo-moșieresc. El întrebuințează în acest scop numeroase melodii populare, a căror varietate oglindește diversitatea sufletului omenesc, bogăția de sentimente a celor ce muncesc, care nu s-au lăsat nici o clipă îngenunchiați sub povara oprimării. Astfel, în desfășurarea poemului apare ca o necesitate ideea luptei pentru descătușare; ea se impune treptat cu pregnanță și este tot mai puternic amplificată. În chip simbolic poemul se încheie cu un fragment din imnul R.P.R., expresie a unei lupte încununate de succes.

Oratoriul lui Ovidiu Varga este o lucrare de mai mare întindere. Poemul lui Victor Tulbure, după care este conceput oratoriul, are ca erou un luptător comunist din ilegalitate, a cărui misiune nobilă este răspîndirea ziarului „Scînteia" printre muncitori. Figura acestui erou, care — deși este pînă la urmă prins și răpus — triumfă prin ideile biruitoare ale partidului pe care le-a răspîndit, a fost bine conturată în muzică; ea reprezintă un succes real al artei noastre muzicale în redarea tipului de erou pozitiv. Interesantă și rezolvată cu îndrăzneală creatoare este și apariția corului ca element comentator de importanță covîrșitoare, simbolizînd glasul marii mulțimi, care slăvește eroismul în luptă al comunistului, dînd viață îndemnurilor sale. Se imprimă adînc în urechile ascultătorilor îndemnul viguros, cu accente mobilizatoare, rostit de cor: **„Ia-o și-o citește / Și-o dă mai departe".**

Și în alte genuri muzicale compozitorii s-au inspirat din faptele eroice ale luptei partidului pentru eliberarea poporului de sub jugul exploatării. Astfel Anatol Vieru a scris un ciclu de lieduri din care unele — Alarmă la C.F.R. și Doina Hașului — evocă diferite momente ale acestei lupte. Și s-ar mai putea da destule alte exemple.

Nu putem enumera aici toate cîntecele de masă ce se axează pe această problemă. Multe dintre ele au o valoare deosebită și sînt astăzi pe buzele tuturor.

Cine nu cunoaște de pildă marșul „Sub steagul Partidului" de Matei Socor, pe a cărui melodie sugestivă, energică și impetuoasă, pe al cărui ritm precis, au defilat multe rînduri de muncitori? Acest cîntec — evocînd cu putere imaginea forței invincibile a clasei muncitoare care, condusă de partid, pășește cu dîrzenie spre victorie — împreună cu alte cîntece de masă cum ar fi „Sirena lui Vasile Roaită" de Vasile Popovici, inspirat de eroismul simplu al neuitatului utecist, sau „Oda eroilor Doftanei", de Laurențiu Profeta, închinat celor ce au pierit în această odioasă închisoare, se numără printre realizările valoroase din domeniul cîntecului nostru de masă.

Preocuparea pentru făurirea a noi cîntece de masă dedicate partidului nu trebuie să slăbească nici de aci înainte. Datorită largii sale popularități, acest gen prezintă mare însemnătate pentru educarea poporului nostru muncitor în spiritul dragostei și devotamentului față de Partidul Muncitoresc Romîn

Aruncînd o privire generală asupra tematicii lucrărilor mai sus citate constatăm că mai toate vorbesc despre lupta **din trecut** a Partidului. Oare nu există fapte mărețe, conflicte dramatice încordate și oameni minunați și în zilele noastre în stare să inspire pe muzicienii noștri pentru a compune lucrări cu **teme actuale** închinate luptei duse azi de comuniști, de partid, în fruntea oamenilor muncii, pentru înfăptuirea socialismului? Sînt atîtea subiecte contemporane ce ar putea inspira o operă muzicală, de la comunistul Lazăr de la Rusca, ucis mișelește de dușmanul înveninat, pînă la munca modestă și dîrză a atîtor comuniști, a milioanelor de oameni crescuți de partid, care făuresc la noi în țară o viață nouă, trecînd peste orice greutăți.

Această îmbogățire a tematicii lucrărilor noastre muzicale preocupă azi pe mulți dintre compozitori. Un început s-a făcut în domeniul cîntecului de masă, unde au fost atacate cu curaj probleme actuale, de o arzătoare importanță pentru poporul nostru. O astfel de tematică va sta desigur în curînd și la baza unor lucrări de mai mari proporții, care, prin factura lor, permit o largă dezvoltare și adîncire a conținutului de idei.

Măreția luptei partidului, care se duce azi în cu totul alte împrejurări, dar cu aceeași forță și energie eroică, nedomolită, ca și în trecut — este o sursă de inspirație vie și permanentă, care poate da naștere la minunate opere muzicale.

Pe scurt!

Între ceea ce se vede pe ecran și ceea ce se aude...

Interpretarea actoricească, cuvîntul vorbit de personaje rămîn în cinematograful sonor factori de bază ai transmiterii convingătoare a conținutului de idei al unui film. Acest adevăr se pare însă că a rămas necunoscut regizorului și unor actori care au dublat în limba romînă filmul sovietic „Destinul Marinei Vlasenko". Cu multă nedumerire și nemulțumire poți observa că actorii dublanți rostesc pur și simplu un text, cu intonații ce vin în supărător contrast cu expresia, cu gesturile și atitudinea de pe ecran a interpreților sovietici, care au redat remarcabil prin jocul lor gîndurile și sentimentele personajelor. Pe lîngă aceasta, un sentiment neplăcut îl lasă faptul că de multe ori cuvintele sînt spuse neclar, îngrămădite unele peste altele, iar intonația este convențională, șablonardă.

Nana Ianculescu, care dublează glasul Marinei (rol interpretat în film cu multă finețe și căldură de artista E. Litvinenko), a fost evident greșit distribuită, deoarece artista noastră are o voce cu un registru înalt, care în film este uneori stridentă, cu totul nepotrivită acestui rol. În afară de acest neajuns, artista nu a reușit să transmită nici complexitatea sentimentelor personajului și nici simplitatea cu care acestea sînt înfățișate de jocul artistei sovietice. Astfel se nasc ciudatele contraste dintre vocea pe care o auzim și imaginea proiectată pe ecran. Aceasta este de altfel valabil pentru majoritatea rolurilor dublate.

Lipsa esențială a dublării acestui film, datorită în mare parte muncii nesatisfăcătoare dusă de regizorul Virgil Constantinescu, constă în aceea că actorii nu au pătruns în adîncimea caracterelor, n-au retrăit sentimentele personajelor filmului, ci s-au mărginit să spună doar textul, pe cît posibil sincron cu mișcarea gurii interpreților sovietici. Arta dublajului este o artă grea, frumoasă și plină de răspundere. Nu este vorba în cazul dublajului doar despre citirea sincronă cu imaginea a unui rol, ci de redarea fidelă a unei părți componente a operei cinematografice, operă unitară care suferă dacă se neglijează o parte a ei atît de importantă cum este cuvîntul.

Pentru a obține rezultate artistice corespunzătoare se cere din partea actorilor o muncă creatoare susținută, se cere o intensă trăire a rolului, integrarea în situațiile respective, în atmosfera psihică a personajelor, identificarea pînă la amănunt cu creația interpreților din film. Este, într-un anume sens, ceea ce face traducătorul unei opere literare.

Excepțiile pozitive la dublarea acestui film, cum e de pildă actorul Titus Lapteș, care l-a interpretat cu multă sensibilitate și înțelegere pe Taras Ciumak, dovedesc că în cazul unei redări fidele și profunde a rolului, se pot obține rezultate frumoase, valoarea interpretării originale poate fi transmisă pe deplin.

Spectatorii noștri, care iubesc atît de mult filmele sovietice, doresc să le vadă la adevărata lor valoare artistică.

Iată de ce, e nevoie de mai mult simț de răspundere din partea actorilor, regizorilor și a tuturor celor care lucrează la dublarea în limba romînă a unora dintre creațiile cinematografiei sovietice.

MIRCEA DRĂGAN

LUNA PRIETENIEI ROMÎNO-SOVIETICE

Fotografia noastră prezintă un aspect de la expoziţia „Prietenia romîno-sovietică în arta populară din R.P.R.".

Prin semnificaţia sa, prin dragostea cu care a fost lucrat, fiecare obiect expus în această expoziţie vorbeşte despre trainicele sentimente de prietenie dintre poporul romîn şi marele popor sovietic.

★

Consfătuire cu privire la aplicarea metodei inginerului sovietic Kovaliov

Vineri dimineaţa, în sala roşie a Casei de cultură a Consiliului Central al Sindicatelor a avut loc o consfătuire cu privire la aplicarea şi extinderea metodei iniţiate de inginerul sovietic Kovaliov.

La consfătuire au participat ing. F. L. Kovaliov, laureat al Premiului Stalin, deputat în Sovietul Suprem al R.S.F.S.R., membru al delegaţiei sovietice care ne vizitează ţara cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, Alexandru Sencovici, ministrul industriei uşoare, Ion Dobre, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor, Horaţiu Athanasiu, Ştefan Simion locţiitori ai ministrului industriei uşoare, prof. N. Popescu Doreanu, vicepreşedinte al Consiliului Central A.S.I.T. precum şi un mare număr de muncitori, tehnicieni şi ingineri.

Numeroşi participanţi la consfătuire au pus oaspetelui sovietic întrebări asupra felului cum este extinsă metoda sa în întreprinderile textile din Uniunea Sovietică, cum sprijină tehnicienii, maiştrii şi ajutorii de maiştri pe muncitori în aplicarea acestei metode, precum şi modul de stimulare a muncitorilor care obţin rezultate însemnate.

In răspunsul său, F. L. Kovaliov a explicat pe larg conţinutul acestei metode. Consfătuirea a constituit un prilej de a cunoaşte mai temeinic experienţa înaintată a muncitorilor şi tehnicienilor din întreprinderile textile ale Uniunii Sovietice. Participanţii au ovaţionat îndelung pentru prietenia de nezdruncinat dintre poporul romîn şi marele său prieten poporul sovietic.

Capella emeritǎ de stat de bandurişti din R. S. S. Ucraineană la Tg. Mureş

Vineri a sosit la Tg. Mureş Capella emeritǎ de stat de bandurişti din R.S.S. Ucraineană, care se află în ţara noastră cu prilejul sărbătoririi Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice.

Membrii Capellei au vizitat Galeria de pictură şi Sala oglinzilor din Palatul Cultural şi laboratoarele de cercetări ştiinţifice din cadrul Institutului Medico-Farmaceutic.

Seara, Capella emeritǎ de Stat de bandurişti din R.S.S. Ucraineană a dat în sala de spectacole a Palatului Cultural un concert îndelung aplaudat de public.

Vizite ale delegaţilor sovietici

M. A. Kveselava, preşedintele Consiliului de conducere al Asociaţiei gruzine pentru relaţiile culturale cu străinătatea, membru al delegaţiei sovietice care ne vizitează ţara cu prilejul Lunii Prieteniei Romîno-Sovietice, a vizitat vineri dimineaţa Institutul de Limbi Străine din Capitală.

Oaspetele a fost întîmpinat de conducătorii Institutului, de profesori şi studenţi.

M. A. Kveselava a vorbit studenţilor din anii I şi II despre activitatea cercurilor ştiinţifice studenţeşti organizate în cadrul Institutului de Limbi Străine din Tbilisi.

★

In cursul dimineţii de vineri, S. F. Bondarciuk, artist al poporului al U.R.S.S., de mai multe ori laureat al Premiului Stalin, a vizitat centrul cinematografic de la Buftea. Artistul sovietic a vizitat platourile de filmare şi instalaţiile noii construcţii cinematografice, întreţinîndu-se cu creatori de film din ţara noastră şi constructori ai centrului cinematografic.

★

N. K. Serbinovici, miner fruntaş din Donbas, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., a vizitat vineri dimineaţa Ministerul Industriei Cărbunelui. Cu acest prilej, oaspetele şi-a expus în faţa conducerii ministerului impresiile din vizita pe care a făcut-o într-o serie de mine din ţara noastră.

(Agerpres)

In mijlocul sportivilor sovietici

De cîţiva ani fac parte din reprezentativa de lupte a Republicii noastre. In acest răstimp am susţinut nenumărate întîlniri în ţară şi peste hotare. Am avut prilejul să vizitez — cu ocazia întrecerilor la care am luat parte — multe ţări şi oraşe din Europa.

Dar pînă în toamna aceasta nu avusesem încă prilejul să vizitez marea Uniune Sovietică. De aceea, vestea că vom susţine mai multe întîlniri amicale cu luptătorii sovietici, că vom avea prilejul să vedem cu ochii noştri minunata ţară a socialismului şi să trăim multe zile în mijlocul poporului prieten sovietic ne-a adus mie şi tovarăşilor mei din lotul de lupte, o bucurie fără seamăn.

Ne-am pregătit cît mai bine pentru ca să răspundem cu cinste invitaţiei ce ni s-a făcut. Incepem o vizită care avea să dureze aproape trei săptămîni.

Primul popas: Kiev, capitala R. S. S. Ucrainene. Deoarece nu sosise tot lotul am susţinut o întîlnire amicală cu reprezentativa Ucrainei. Ne-am întîlnit aci cu vechi prieteni, cu I. Punkin, alături de care concurasem atît în ţară cît şi în nenumărate întreceri internaţionale. Trebuie să remarc marele interes stîrnit de întrecere în rîndul sportivilor din capitala Ucrainei. In sala circului au luat loc peste 4.000 spectatori, care au salutat apariţia noastră cît şi întrecerile cu vii aplauze. Reuniunea a fost de altfel televizată, numeroşi sportivi care nu mai avuseseră loc în incinta circului putînd astfel urmări întrecerile.

Am stat la Kiev trei zile, timp în care am fost înconjuraţi cu dragoste frăţească. Ni s-a dat posibilitatea să vizităm oraşul şi împrejurimile. Oraşul Kiev mi-a lăsat o amintire de neşters. Refăcut de pe urma războiului, Kievul este mai frumos decît oricînd, cu străzi largi şi numeroase construcţii încîntătoare.

Dar, vizita la Kiev s-a terminat şi iată-ne din nou în avion. De data aceasta viitoarea escală avea să fie la Rostov, marele oraş de pe Don. Imaginaţia mi-a adus în faţă fluviul cîntat de poeţi, marele şi liniştitul Don. La Rostov aveam să întîlnim reprezentativa R.S.F.S.R., căreia îi întorceam vizita pe care ne-a făcut-o în iarna trecută. Aci, ne-am întîlnit cu alţi prieteni. Ne-au întîmpinat veselul Maneev, Staschevici, Pojidaev, campionul mondial Boris Gurevici şi alţii. Echipa noastră s-a prezentat foarte bine. Ni s-a spus că faţă de întrecerile de astă iarnă, noi am făcut serioase progrese. Fireşte, ne-am bucurat mult auzind aprecierile unor prieteni adevăraţi.

La Rostov, întreg lotul nostru a trăit clipele emoţionante ale victoriei unuia dintre cei mai tineri coechipieri, reşiţeanul Mihai Schultz. Şi aveam de ce să ne bucurăm: Schultz întrecuse la puncte pe campionul mondial Boris Gurevici. Fusese prima înfrîngere internaţională a campionului mondial. Schultz a dovedit astfel că elevii au învăţat şi au aplicat bine sfaturile maeştrilor...

Echipa R.S.F.S.R., ne-a întrecut cu 7-1.

După întreceri am avut o binemeritată zi de odihnă, pe care am folosit-o minunat. Fireşte, am vizitat oraşul, unul din cele mai mari din R.S.F.S.R. şi puternic centru sportiv (mai ales în sportul luptelor).

Aşteptam însă nerăbdători să ajungem la Moscova, inima marei ţări sovietice. Ca să descriu Moscova sau mai bine zis locurile pe care le-am vizitat este destul de greu. Imi lipseşte îndemînarea scriitorului. Prea îmi sînt sărace cuvintele...

Am să încerc să trec în revistă doar o parte din locurile pe care le-am vizitat. In primul rînd stadionul Dinamo, fiindcă am avut ocazia să ne numărăm printre zecile de mii de spectatori ai meciului de fotbal dintre echipele U.R.S.S. şi Suediei, îndată după sosirea noastră. Este o bază sportivă excepţională, cuprinzînd zeci de instalaţii. Ne-a impresionat ordinea şi disciplina spectatorilor, care deşi vin în rînduri nesfîrşite se retrag încet în interiorul stadionului şi-şi ocupă locul scris pe biletul de intrare.

Intrecerea noastră, a luptătorilor, a avut loc în sala de festivităţi a uzinelor de automobile „Stalin". Echipa noastră reprezentativă s-a întrecut cu formaţia Moscovei. Cu multă simpatie am fost întîmpinaţi de publicul moscovit, care auzise de performanţele noastre. Aci am întîlnit pe Coberidze, campionul Europei la categoria semigrea (1947) antrenor al echipei Moscovei, pe V. Kojarschi, antrenorul de stat pentru lupte şi pe alţi cunoscuţi. Am fost întrecuţi cu 8—0, dar şi aci ca şi în întîlnirile anterioare, majoritatea dintre noi am obţinut partide foarte bune. Importantă pentru noi toţi a fost şedinţa care a urmat întrecerii şi care a avut loc în sala de antrenament a asociaţiei Dinamo. Au fost de faţă antrenorii Kojarschi, Coberidze, Egorov, Maruschin. Pentru noi discuţiile purtate în concluzii la întîlnirile susţinute de noi ca şi aplicarea practică a acţiunilor a constituit un ajutor de mare preţ. Ceea ce m-a impresionat în vizita făcută la stadionul Dinamo, şi mai precis la sala de lupte, a fost marele număr de juniori care se antrenează sub conducerea antrenorilor Egorov şi Maruschin. În felul acesta se creează o rezervă de cadre mereu împrospătată. Nu ar strica să facem aceasta şi la noi la Dinamo, să reactivizăm secţia de lupte a Tînărului Dinamovist.

Citisem în ziare, înainte de plecarea din ţară, despre Expoziţia Agricolă Unională şi ţineam mult să o văd. Ca şi mine, tovarăşii mei au primit cu bucurie invitaţia de a vizita expoziţia. Am vizitat fiecare pavilion al expoziţiei. Bineînţeles, am vizitat şi pavilionul sporturilor. Aci am putut urmări cu mult interes cum a evoluat sportul colhoznic, cum numeroşi colhoznici s-au ridicat în rîndurile sportivilor de frunte, a campionilor şi recordmanilor Uniunii Sovietice. Printre aceştia am căutat şi — bineînţeles — am găsit şi figuri de luptători. Printre ei, un nume binecunoscut: semigreu Culaev. Vizitarea expoziţiei a durat şapte ore, dar multe aspecte a trebuit să le vedem în grabă, deoarece o vizită amănunţită ar fi durat de cîteva ori şapte ore.

La cîteva zile după ce am sosit la Moscova, am făcut o nouă şi minunată călătorie. Am plecat împreună la ora 11 din Moscova, cu avionul. Moscova avea un aspect feeric. Milioane de becuri sclipeau în noapte. Avionul s-a îndreptat spre sud şi am început o lungă călătorie. Bunele condiţii ne-au permis însă să ne odihnim ca şi în patul de la hotel. Dimineaţa, am făcut escală la Suhumi, frumoasa staţiune balneară de pe malul estic al Mării Negre. In pauza dintre sosire şi decolare am făcut o scurtă vizită la plaje, iar cîţiva dintre noi am şi făcut o baie. După o nouă escală la Tbilisi, am atins ţinta călătoriei noastre: Erevan capitala R.S.S. Armene, oraş în extremul sud al Uniunii. Trecuseră 10 ore de la plecarea din Moscova.

Cu vizita la Erevan călătoria noastră a luat sfîrşit şi ne-am întors la Moscova, de unde am plecat spre ţară. Pentru noi toţi, această călătorie a fost cea mai frumoasă din cîte le-am făcut. Am văzut strălucitele realizări ale poporului sovietic, care cu o energie fără seamăn a şters într-un timp neînchipuit de scurt rănile adînci ale războiului şi ne-am convins din nou că orice încercări sau uneltiri nu pot înfrînge acest popor mare şi unit. E minunat să ai un asemenea prieten, prieten sincer şi gata să-ţi sară în ajutor în orice împrejurare, aşa cum este pentru noi poporul sovietic.

Pentru noi cei care am avut fericirea să cunoaştem Ţara Sovietelor, sportul luptelor şi luptătorii sovietici, această călătorie a fost deosebit de preţioasă. Am văzut şi am învăţat în trei săptămîni numeroase lucruri noi, nespus de folositoare. Pentru toate acestea, pentru minunata călătorie, mulţumim prietenilor noştri sovietici!

DUMITRU CUC
maestru al sportului

FOILETON

Interviu...

Gazeta de perete „Tractorul" de la S.M.T. Sicula, regiunea Arad, a trimis ziarului nostru următorul interviu pe care l-a luat de curînd din staţiune, cu rugămintea stăruitoare de a fi publicat, deoarece, din motive bine determinate, n-a putut apare în coloanele ei.

„Din proprie iniţiativă, indignată de inactivitatea mea din ultima vreme, am plecat într-o zi pe teren cu hotărîrea să întreprind un raid în staţiune. După ce mi-am smuls cu greutate picioarele de lemn din pămîntul în care fuseseră înrădăcinate adînc, mi-am luat carnetul şi creionul şi m-am agăţat de un rutier care m-a dus pînă la brigada ce lucra în comuna Moţiori. Nerăbdătoare, m-am adresat tractorului pe care l-am întîlnit în cale:

Intrebare: *Ce puteţi spune cititorilor despre munca dvs?*

Răspuns: *Ciudată întrebare! Nu pricep despre ce fel de muncă e vorba. Eu, şi alături de mine alţi trei confraţi, lîncezim de la începutul campaniei acesteia, cu măruntaiele împrăştiate unde le vezi. Suferim în tăcere, într-o îndelungă aşteptare a pieselor ce ni se promit. Sperăm totuşi că se vor îndeplini odată şi odată promisiunile tovarăşului inginer mecanic Ionescu Ion: „Aşteptaţi, mîine-poimîine vin piesele".*

Vă propun să vizitaţi „cimitirul" mecanic de la brigada a X-a, din comuna Buteni, cum numim noi, tractoarele, acest loc ce ne inspiră groază. Veţi avea apoi ce să relataţi despre starea bieţilor mei fraţi din staţiune.

Am plecat îndurerată. La marginea şoselei ce trece prin Camna, un tractor zăcea răsturnat într-un şanţ. M-am oprit lîngă el şi am început să discutăm.

Intrebare: *Vii de la vreo petrecere?*

Răspuns: *Aşi! Am plecat în campanie, dar stau aici de patru săptămîni.*

Intrebare: *Cine ţi-e stăpînul?*

Răspuns: *Se pare că nimeni nu vrea să-şi asume răspunderea de a-mi fi stăpîn.*

Intrebare: *Cine te îngrijeşte?*

Răspuns: *Ploile şi vînturile toamnei mă curăţă, iar cerul şi rugina mă acoperă.*

Intrebare: *Cum stai cu sănătatea?*

(Din cauza unei tuse convulsive de care a fost cuprins, n-a mai putut răspunde).

Ajunsă în staţiune, am fost solicitată să public numeroase declaraţii. Dintre acestea semnalez declaraţia dormitorului tractoriştilor, care mi-a vorbit despre starea înduioşător de tristă în care se află, şi pe a buruienilor de pe cele 2 hectare ale gospodăriei anexe, în legătură cu condiţiile minunate de trai care le-au fost asigurate pe acest teren.

Am pătruns, în cele din urmă, la tovarăşul Golgoteanu, directorul staţiunii, căruia mi-am permis să-i pun următoarele întrebări:

Intrebare: *Ce ne puteţi împărtăşi din experienţa staţiunii pe care o conduceţi?*

Răspuns: *In general putem să vorbim despre o singură calitate a noastră (pentru ca să fim modeşti) şi anume despre calm. Acesta e lucrul principal în muncă. Sîntem împotriva celor care se avîntă cu entuziasm nesăbuit spre realizări mari. Noi nu facem acest lucru, nu ne grăbim, deoarece cunoaştem proverbul — „Graba strică treaba". In ultima campanie am realizat 46 la sută, din planul de lucrări, iar acum am realizat din modestie ceva mai puţin. Răuvoitorii vor spune că e puţin. Anul mai are însă zile în sac şi din el se vor revărsa viitoarele noastre succese.*

Intrebare: *Ce părere aveţi despre deplasările pe teren?*

Răspuns: *Ele se fac cu maşina sau cu motocicleta. Ale noastre sînt defecte şi deci sîntem lipsiţi de această posibilitate.*

Intrebare: *Ce părere aveţi despre condiţiile de trai ale tractoriştilor şi ale celorlalţi tovarăşi din staţiune?*

Răspuns: *Nu pot să mă plîng de nimic. Masa mi se serveşte acasă de către paznicul staţiunii, care mi-o aduce cuviincios, pe tavă. Calitatea ei este acceptabilă: supă cu grăsime multă, friptură şi pîine proaspătă. Despre condiţiile de trai ale tractoriştilor mă rog... s-ar putea spune... Să trecem la altă problemă.*

Intrebare: *Cum îşi petrec cei din staţiune timpul liber?*

Răspuns: *Eu, de pildă mi-l petrec minunat. Acum cîteva zile am fost invitat la agronomul şef. S-a servit friptură de gîscă călcată cu maşina; mai precis de gîscă călcată pe drum de maşină de agronomul şef şi jumulită şi gătită de către inegalabila gospodină care e soţia sa. A participat şi inginerul Ionescu. S-au consumat numai vinuri indigene.*

Intrebare: *Care sînt metodele dumneavoastră de conducere.*

Răspuns: *Metode de forţă şi anume: lovituri directe cu pumnii şi indirecte, prin înjurături. Vă pot da amănunte tinerii Mihulin Constantin şi Şandru Dumitru.*

Intrebare: *Mai aveţi ceva să declaraţi cititorilor?*

Răspuns: *Cititorilor? Nu. Vreau să te previn că cele ce ţi-am spus rămîn între noi. Dacă publici ceva, vom discuta împreună după metodele mele. Dacă vrei material pentru cititori, adresează-te inginerului agronom şef Deac Ion. El îţi poate vorbi ore întregi despre realizările noastre. Are sarcină de la mine în această privinţă".*

Gazeta de perete „Tractorul"
Pt. conf. GH CIRSTEA
şi A. CONSTANTINESCU

De la început nepăsare

Pentru asigurarea deschiderii anului de învăţămînt politic şi a desfăşurării lui în bune condiţiuni este necesară o temeinică muncă de pregătire. Munca de pregătire constă între altele în recrutarea cursanţilor, a propagandiştilor, în asigurarea unor condiţii bune de studiu şi a materialelor bibliografice necesare etc.

Să vedem cum s-a ocupat de aceste sarcini comitetul organizaţiei de bază U.T.M. de la uzina „Steaua Roşie" din oraşul Bacău.

Comitetul organizaţiei de bază de aci a analizat lipsurile în învăţămîntul politic U.T.M. din anul trecut şi a luat unele măsuri pentru lichidarea lor. Dar, după cum dovedesc faptele, el nu a tras toate învăţămintele cuvenite din experienţa anului de învăţămînt trecut.

Comitetul organizaţiei de bază şi birourile organizaţiilor de secţii s-au străduit să propună propagandişti pe cei mai buni utemişti, capabili să explice tinerilor politica partidului. Dar acest lucru nu este suficient. E necesar ca şi recrutarea cursanţilor să fie făcută cu grijă şi spirit de răspundere, pe baza muncii individuale cu fiecare om în parte. În această direcţie comitetul organizaţiei de bază U.T.M. „Steua Roşie" a avut însă serioase slăbiciuni. Membrii comitetului împreună cu birourile organizaţiilor de secţie nu au stat de vorbă cu toţi utemiştii şi tinerii dornici de a învăţa, nu au dus o temeinică muncă de lămurire a utemiştilor despre necesitatea studierii teoriei marxist-leniniste. De exemplu, în secţia F 1 fabricaţie, au rămas în afara cercurilor politice tovarăşi ca Tătaru Vasile, Tărălungă Gheorghe şi alţii, cu toate că şi-au arătat dorinţa de a învăţa. Aceste lipsuri se datoresc muncii superficiale duse de tovarăşul *Stosin*, secretarul organizaţiei de secţie nr. 5 din sectorul F 1 fabricaţie şi a colectivului format pentru recrutarea cursanţilor. De asemenea o mare parte din vină o poartă comitetul organizaţiei de bază şi în primul rînd tovarăşa Crăciun, secretara comitetului, care nu a efectuat o muncă sistematică de control. Comitetul a privit cu nepăsare deschiderea anului de învăţămînt politic. S-a mulţumit să primească tabelele cu privire la recrutarea cursanţilor, fără să controleze munca birourilor organizaţiilor de secţii, ceea ce a avut ca urmare constituirea formală a unor cercuri şi cursuri. De pildă, într-un curs seral au rămas numai trei cursanţi din 20 cîţi au fost la început. Comitetul organizaţiei de bază, precum şi propagandiştii nu s-au preocupat nici de procurarea materialelor necesare pentru predarea primei lecţii, deşi ştiau că broşurile pentru cercurile cu începătorii se află la librărie de pe data de 5 octombrie.

Lipsurile manifestate în munca comitetului organizaţiei de bază U.T.M.-Steaua Roşie, atît în domeniul completării cercurilor cu tineri dornici de a învăţa cît şi în privinţa predării primelor lecţii şi a înzestrării cursanţilor cu materialul bibliografic necesar pot şi trebuiesc lichidate de urgenţă. Numai în felul acesta se poate asigura încă de la început desfăşurarea cu succes a învăţămîntului politic U.T.M.

IZSAK ŞARA

ÎN SPRIJINUL ŢĂRĂNIMII MUNCITOARE

Două echipe de turnători

Era ora în care secţia turnătorie cunoaşte o frămîntare deosebită.

Transbordorul alunecă pe şinele de oţel sus în înălţimea halei de turnătorie. În pîntecul convertizorului, fonta s-a transformat într-un lichid multicolor.

În jurul lui Rădulescu Victor s-au strîns toţi cei din echipa condusă de el. Tugui Spirea, Potcoş Lazăr, Dală Nicolae şi utemistul Dumitru Constantin. Formele de stele pentru grapele stelate sînt gata pregătite. Sînt pregătite şi cele pentru piesele maşinilor agricole pentru îngrăşăminte chimice.

— Începem?

Intrebarea şefului de echipă e mai mult un îndem în muncă.

Au răspuns toţi cei din echipă şi parcă ar fi răspuns unul singur. Dumitru Constantin şi Tugui Spirea au prins de mînere oala de grafit şi au aşezat-o la jghiabul convertizorului. Cineva înţeapă cu o rangă de fier la baza convertizorului şi prin înţepătura aceea, începu să ţîşnească fontă lichidă, răspîndind sclipitoare curcubee.

Rădulescu Victor, şeful echipei de turnătorie formari, urmăreşte cu atenţie fiecare operaţie de turnare a pieselor care asamblate vor da naştere la sute şi sute de maşini agricole.

De cînd a început întrecerea între echipa lui şi echipa de turnători formari condusă de Lascu Dumitru, îl frămîntă mult problema înlăturării rebuturilor. Acesta este unul din obiectivele întrecerii. Rădulescu Victor a citit şi a recitit de nenumărate ori Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani.

Întotdeauna cînd apare cîte un document al partidului, el îl citeşte cu interes. Şi de fiecare dată cînd face acest lucru, parcă e şi mai dornic de muncă.

Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului l-a făcut pe Rădulescu Victor să simtă şi mai mult importanţa muncii lui de turnător formar, mai ales că în Proiect sînt prevăzute sarcini deosebite în legătură cu aprovizionarea tehnico-materială a agriculturii.

A citit de mai multe ori acest capitol şi a subliniat rîndurile în care stă scris cîte grape cu colţ, cultivatoare, semănători de cereale şi alte maşini agricole vor trebui date agriculturii în următorii 2—3 ani. Rădulescu Victor şi-a dat seama că şi el, în calitate de responsabil al unei echipe de turnători de la uzina producătoare de unelte şi maşini agricole „7 Noiembrie" din Craiova, poate sprijini realizarea sarcinilor prevăzute în acel capitol.

Cînd l-a chemat la întrecere socialistă pe Lascu Dumitru şi pe cei din echipa lui, a făcut-o tocmai din dorinţa de a sprijini dezvoltarea agriculturii.

Şi acum, în afară de îndeplinirea şi depăşirea sarcinilor de plan, îl preocupă, îl frămîntă chiar îmbunătăţirea calităţii produselor şi în special înlăturarea rebuturilor.

El, împreună cu întreaga echipă, au realizat planul de producţie pe luna septembrie cu 6 zile înainte de termen. Au analizat rezultatele întrecerii dintre cele două echipe. Lascu împreună cu echipa lui, la 100 de piese turnate au făcut numai două rebuturi, pe cînd cea condusă de Rădulescu a făcut trei. Şi nu ar fi mare lucru trei rebuturi adică trei stele de grapă dacă s-ar turna numai 100 pe zi, dar se toarnă sute şi sute.

Ancuţa Gheorghe, unul dintre tehnicienii secţiei, l-a văzut supărat pe Rădulescu şi a venit prieteneşte lîngă el.

— Ce te frămîntă, Victore? — i-a zis el.

— Mă frămîntă rebuturile, bată-le vina — a răspuns şeful de echipă şi apoi a explicat tehnicianului că îl chinuie gîndul născocirii unui dispozitiv pe care să-l introducă în formă şi să toarne deodată trei piese în loc de una.

— Fonta va intra în acest fel destul de fierbinte în tipar şi se va termina cu rebuturile.

Această explicaţie a turnătorului formar l-a pus pe gînduri pe tehnician. Se gîndise şi el cîndva la acest lucru...

Şi în scurtă vreme, cei din echipa lui Rădulescu Victor şi cei din echipa lui Lascu Dumitru au aplicat la turnarea pieselor noul dispozitiv.

Intrecerea între cele două echipe continuă acum cu şi mai multă însufleţire. Pentru cîştigarea ei, Rădulescu Victor a chibzuit un plan şi l-a spus într-o zi tovarăşilor din echipa lui.

— Bătălia împotriva rebuturilor, am cîştigat-o. Acum, să ne organizăm şi locul de muncă. Potcoci Lazăr are să bată tiparele, Dală Nicolae aşează miezurile, eu retuşez greşelile în formă, iar Dumitru şi Spirea toarnă fonta.

Acelaşi lucru l-a făcut şi Lascu cu echipa sa.

Şi de atunci, muncitorii de la uzina producătoare de unelte şi maşini agricole din Craiova vorbesc cu şi mai multă mîndrie despre cele două echipe de la turnătoria uzinei „7 Noiembrie" din Craiova.

Corespondent
LUCIAN ZATTI

Ogoarele vor da rod mai bogat

Să dăm tot mai multe maşini agricole de calitate bună". Aceasta este lozinca, cu care harnicii constructori de maşini agricole de la uzina „7 Noiembrie" din Craiova, intensifică întrecerea socialistă.

Ei se străduiesc să trimită pe ogoarele patriei tot mai multe greble mecanice, grape cu colţ precum şi maşini de împrăştiat îngrăşăminte, care vor contribui la obţinerea unei producţii sporite de cereale la hectar.

Organizaţia de bază de partid din uzină, comitetul de întreprindere şi organizaţia de bază U.T.M. au luat toate măsurile necesare realizării şi depăşirii angajamentelor luate.

Astfel, agitatorii din cadrul uzinei au avut convorbiri cu muncitorii, arătîndu-le acestora cinstea deosebită pe care o au de a sprijini dezvoltarea agriculturii noastre. De asemenea, fruntaşii întrecerii socialiste au avut întîlniri cu muncitorii, cu ocazia cărora ei le-au expus din bogata lor experienţă şi au arătat că garanţia tuturor succeselor în producţie o constituie aplicarea metodelor de muncă înaintate.

Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani, pune în faţa oamenilor muncii din industria producătoare de maşini agricole, sarcini mărețe. Şi muncitorii de la uzina „7 Noiembrie" au înţeles această chemare a partidului, străduindu-se ca zi de zi să dea viaţă acestei chemări.

La secţia a III-a montaj, tinerii din brigăzile utemiste, conduse de tovarăşii Ion Vulpoi şi Constantin Anghel, au executat într-un timp scurt, la sortimentul greble mecanice, peste 80 la sută din planul lunar. Membrii celor două brigăzi produc în prezent greble mecanice în contul lunii viitoare.

Şi în atelierul de vagoneţi din cadrul aceluiaşi sector, sudorii Gheorghe Popovici şi Ion Veva, îndeplinesc zilnic cîte 3 şi 4 norme. Ei au reuşit să îndeplinească planul pe luna septembrie la sortimentul vagoneţi-basculanţi încă de la 24 septembrie a.c. angajîndu-se totodată, să dea peste prevederile planului un număr de 30 vagoneţi.

Tinerii de la sectorul III montaj al uzinei „7 Noiembrie" cuprinşi în întrecerea socialistă, prin munca entuziastă pe care o desfăşoară, au sporit cu peste 5 la sută calitatea maşinilor agricole faţă de lunile trecute.

Dar nu numai la sectorul III, ci şi în celelalte sectoare ale uzinei, strungarii, frezorii, mecanicii şi turnătorii se întrec în muncă.

Echipa lui Ion Vîrjan este în întrecere cu echipa de tineret condusă de Stan Neagu. Nu se ştie cine va cîştiga.

La secţia turnătorie, unde lucrează brigada lui Mihai Nisipeanu, domneşte voia bună, entuziasmul în muncă. Tinerii din această brigadă, toarnă dinţi stelaţi şi capacele laterale pentru maşini de împrăştiat îngrăşăminte. Ei reuşesc să-şi depăşească cu regularitate planul de producţie.

Am stat de vorbă cu conducătorul brigăzii — Nisipeanu Mihai. El mi-a spus că brigada a redus rebuturile din munca sa cu 4,2 la sută, iar planul pe luna septembrie l-a îndeplinit cu 10 zile înainte de termen.

Rodnică e şi munca echipei condusă de Victor Rădulescu. Ea realizează zilnic o depăşire de 120 la sută.

Toate aceste fapte arată că tinerii constructori de maşini şi unelte agricole sprijină cu toate forţele lor dezvoltarea agriculturii noastre.

Corespondent
LULU SOLOMON

De cînd aplică metodele sovietice Valentina Hrisanova şi Ciutchih, utemista Cotîrlea Ana, de la fabrica de postav „Libertatea" din Sibiu, obţine noi succese. Ea realizează zilnic peste sarcinile de plan cîte 5000 bătăi. In ultima perioadă, calitatea produselor sale a crescut cu 2,4 la sută faţă de normativ.

In fotografie: Utemista Cotîrlea Ana primeşte sfaturile tinerei inginere Nasia Paraschiva, la executarea noilor sortimente.

Foto: COSTIN RADU

Discutarea la O.N.U. a propunerilor sovietice în problema dezarmării

NEW YORK 22 (Agerpres). — TASS. Delegatul Uniunii sud-africane, care a luat primul cuvîntul în ședința din dimineața zilei de 21 octombrie a Comitetului Politic a celei de a 9-a sesiuni a Adunării Generale O.N.U., a subliniat răspunderea țărilor mici și mijlocii în rezolvarea problemei dezarmării.

Domnul Vîșinski, a spus el, a arătat just într-una din cuvîntările sale că toate greutățile ce stau în calea soluționării acestei probleme se explică prin lipsa încrederii reciproce. „Războiul rece a distrus atmosfera de încredere, fără de care este greu să se rezolve problema dezarmării".

Reprezentantul Mexicului, Rafael de la Colina, a subliniat că problema dezarmării este mai importantă decît toate celelalte probleme de pe ordinea de zi a Adunării Generale. El a salutat inițiativa Uniunii Sovietice, exprimată prin propunerile din 30 septembrie, dar totodată a sprijinit faimoasa propunere a S.U.A. în problema organului de control.

Apoi a luat cuvîntul I. F. Palamarciuk, șeful delegației R.S.S. Ucrainene.

Referindu-se la afirmațiile reprezentantului S.U.A. că poziția U.R.S.S. în întreaga perioadă a examinării de către O.N.U. a problemei reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice ar fi fost „neschimbată", Palamarciuk a enumerat eforturile Uniunii Sovietice îndreptate spre apropierea punctelor de vedere a părților în această problemă.

Un pas important în această direcție, a spus el, și aceasta trebuie subliniat în mod special, a fost consimțămîntul Uniunii Sovietice de a pune la baza viitoarei convenții cu privire la reducerea armamentelor și interzicerea armelor atomică, cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă, prevederile memorandumului anglo-francez din 11 iunie 1954. Existența unei baze comune și a unor principii comune nu poate să nu deschidă calea unei activități rodnice continue.

Cum decurge aplicarea acordurilor de armistițiu în Indochina

PEKIN 22 (Agerpres). — Agenția Vietnameză de Informații publică următoarea dare de seamă asupra principalelor probleme rezolvate în cele trei luni ce s-au scurs de la semnarea acordurilor de armistițiu din Indochina și a celorlalte probleme care urmează să fie rezolvate în conformitate cu aceste acorduri.

În Vietnam, Laos și Cambodgia, Armata populară vietnameză și armatele populare de eliberare din Patet-Lao și Khmer au îndeplinit în mod corect operațiunile de încetare a focului.

În Vietnam, schimbul de prizonieri a fost terminat în linii generale. Totuși, partea Uniunii franceze deține încă un număr de prizonieri politici și prizonieri de război. Deplasarea forțelor celor două părți în zonele de regrupare temporară a forțelor a fost realizată în termenele stabilite. Deplasarea forțelor populare vietnameze din sudul Vietnamului la nord de paralela 17° este în curs, unitățile Armatei populare vietnameze din regiunea Ham Tan-Xuyen Moc și prima parte din unitățile Armatei populare vietnameze din zona a V-a, din sudul Vietnamului Central, au sosit în nord, în timp ce unitățile Armatei populare vietnameze din cîmpia Rids, în Vietnamul de sud, sînt în drum spre nord.

În Vietnam, regruparea militară, eliberarea prizonierilor de război și ocuparea regiunii Haiduong vor fi aduse la îndeplinire în zilele următoare.

În Cambodgia, forțele de rezistență din Khmer au terminat demobilizarea pe loc și voluntarii vietnamezi s-au și retras din Cambodgia în Vietnam.

În Laos, la 29 și 30 august au fost încheiate acordurile privitoare la regruparea și retragerea trupelor.

Într-un viitor apropiat vor fi examinate în Laos și Cambodgia problemele privind mormintele militarilor, localnicii vietnamezi din Cambodgia și Laos, controlul asupra introducerii de arme din străinătate, bazele militare din Cambodgia și Laos. În ce privește Cambodgia, integrarea tuturor cetățenilor cambodgieni în comunitatea națională este o problemă importantă a cărei rezolvare se impune.

Scăderea producției industriale în S. U. A.

NEW YORK 22 (Agerpres). — TASS transmite: Într-o declarație făcută reprezentanților presei, Consiliul de administrație al Sistemului Federal de rezerve a comunicat că indicele producției industriale pe luna septembrie, calculat în funcție de factorii sezonieri, este aproximativ cu 9,5 mai mic decît indicele de la mijlocul verii 1953.

Deși datele statistice oficiale nu arată nici o îmbunătățire a situației economice, reprezentanții guvernului, ținînd probabil seama de apropiatele alegeri pentru Congres, continuă să aprecieze în mod optimist situația economică. La 18 octombrie, președintele Consiliului Economic de pe lîngă președinte, Burns, a declarat la Detroit: „Intrăm din nou în faza extinderii activității economice".

Totuși, după cum relatează corespondentul din Detroit al ziarului „New York Times", Burns a coborît apoi tonul său optimist, arătînd că dacă această tendință se va dovedi a fi sterilă, „așa cum s-a întîmplat adesea în trecut", guvernul va trebui să fie gata să ia „măsuri hotărîte" pentru a sprijini economia. Pe de altă parte, luînd cuvîntul la 18 octombrie la Chicago, Lewdyke, redactor al ziarului „Journal of Commerce", a arătat că el nu este de acord cu faptul că „declinul a luat sfîrșit." Lewdyke a subliniat că o analiză a situației arată că în anul 1955 activitatea economică se va reduce într-o oarecare măsură în comparație cu anul 1954, în ciuda nivelului ridicat al cheltuielilor militare.

Ziarele indiene despre vizita lui Nehru în R. P. Chineză

NEW DELHI 22 (Agerpres). — China Nouă transmite:

Aproape toate ziarele indiene din 20 octombrie au publicat sub titluri mari știri din Pekin despre călduroasa primire făcută primului ministru indian Nehru și despre vizita sa la președintele Mao Țze-dun.

Numeroase ziare au publicat fotografiile președintelui Mao Țze-dun și primului ministru Nehru.

Ziarul „Free Press Journal" publică materiale sub următoarele titluri: „Sărbătorirea lui Nehru la Pekin"; „O manifestare vie de sentimente sincere".

Ziarul „Hindustan Times" scrie: „China face o primire grandioasă domnului Nehru".

„Times of India" publică știri sub titlurile „Măreața primire făcută domnului Nehru la Pekin"; „Oamenii postați pe întreg parcursul de la aeroport pînă în oraș cîntă și ovaționează".

În luptă cu focul și cu marea...

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum s-a anunțat în presă, în noaptea de 11 spre 12 octombrie petrolierul norvegian „Folga" s-a lovit de o mină în apropierea coastelor olandeze. Vasul a luat foc. La semnalele vasului naufragiat care cerea ajutor primul a sosit cargoboul sovietic „Tartu" sub comanda căpitanului B. Danilevski. Timp de trei ore, marinarii sovietici au combătut cu abnegație incendiul reușind să salveze petrolierul norvegian și echipajul său.

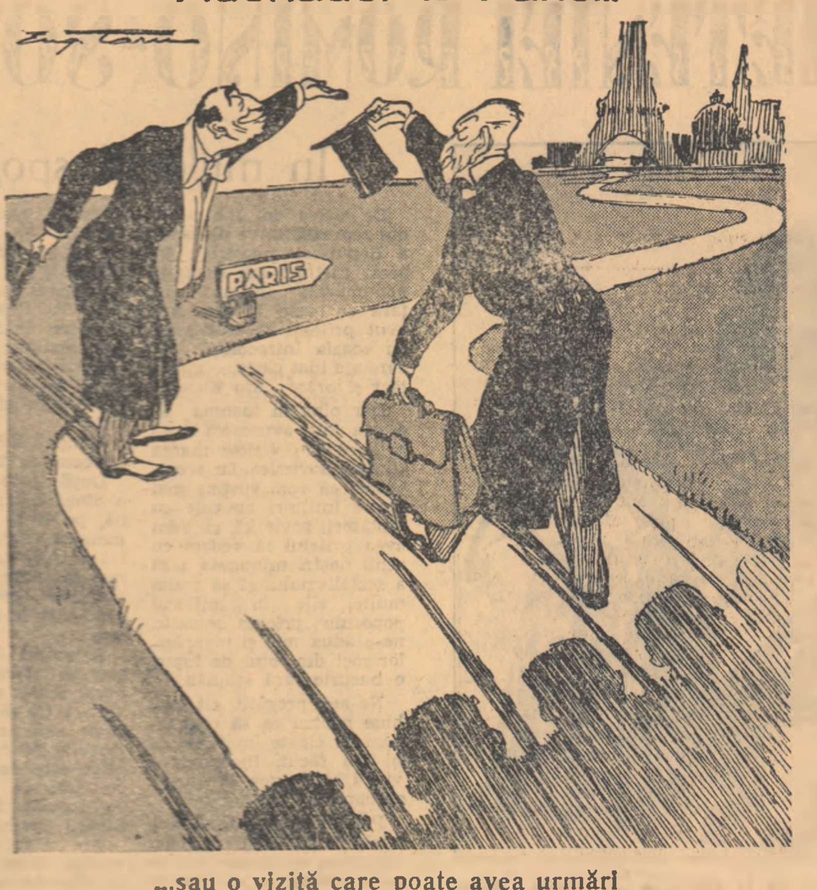
Pentru curajul și eroismul de care au dat dovadă la salvarea petrolierului „Folga", Comitetul Central al Comsomolului a acordat diplome de onoare membrilor echipajului vasului sovietic „Tartu", formați în cea mai mare parte din tineret.

SCURTE ȘTIRI

● Greva celor 45.000 de muncitori portuari englezi care continuă de peste trei săptămîni [illegible] guvernului britanic. Agenția Associated Press anunță că [illegible] din guvernul Churchill, Walter Monckton, a declarat în Camera Comunelor la 21 octombrie că dacă greviștii nu vor relua lucrul în cîteva zile, autoritățile vor fi nevoite să facă apel la armată pentru munca de încărcare și descărcare a vaselor imobilizate în porturi.

● Cercurile oficiale și presa din S.U.A. [illegible] între China și India [illegible] premierului Nehru la Pekin. Revista americană „Times" face o legătură între vizita lui Nehru și recentele [illegible] între U.R.S.S. și R. P. Chineză [illegible] și India. China și U.R.S.S. formează [illegible] „Times" scrie: „Privind acest bloc [illegible] la milioanele de oameni ai [illegible] asiatic [illegible] nu pot să nu admită că vizita lui Nehru reprezintă un eveniment [illegible] de importanță istorică".

● [illegible] Khaled Azem a renunțat la formarea noului cabinet sirian. Criza de guvern în Siria continuă.

Adenauer la Paris...

...sau o vizită care poate avea urmări

Desen de EUG. TARU

Pe calea renașterii militarismului german

PARIS 22 (Agerpres). — TASS.

După cum se știe, la 21 octombrie au început la Paris tratative între miniștrii Afacerilor Externe ai celor nouă țări — participante la conferința de la Londra cu privire la înarmarea Germaniei occidentale.

La 20 octombrie a avut loc o consfătuire între Dulles, Eden, Mendès-France și Adenauer în problema așa-zisei „restabiliri a suveranității" Germaniei occidentale. La conferința lor separată, reprezentanții Angliei, Franței și S.U.A. au căzut de acord cu Adenauer „asupra anulării statutului de ocupație". În aceeași zi a fost adoptată hotărîrea cu privire la restabilirea „suveranității" — dar numai în principiu — deoarece cei patru miniștri nu au reușit să rezolve unele probleme litigioase. Între altele, a izbucnit o dispută în ceea ce privește staționarea trupelor de ocupație la Berlin. La 21 octombrie a avut loc o a doua consfătuire a celor patru miniștri. În după amiaza aceleiași zile au avut loc două consfătuiri ale miniștrilor celor nouă țări. Tratativele miniștrilor celor nouă țări au drept scop discutarea organizării noului bloc militar înjghebat sub denumirea de „uniunea vest-europeană" la care vor participa membrii uniunii de la Bruxelles (Anglia, Franța, Belgia, Olanda și Luxemburg), precum și Germania occidentală și Italia.

Judecind după informațiile presei, între participanții la tratative au loc divergențe acute. Ziarul „L'Aurore" declară că „contradicțiile serioase" care s-au ivit între țările occidentale transformă problema Saarului și problema creării unui „pool al înarmărilor" în două „piedici principale" în calea rezolvării tuturor celorlalte probleme legate de înarmarea Germaniei occidentale.

„Pool-ul înarmărilor", menționat de ziar, a fost propus de către Mendès-France încă la conferința de la Londra. Această propunere are drept scop nu numai punerea laolaltă a producției de armament, ci și repartizarea „ajutorului" militar american. Ea a provocat obiecțiuni din partea S.U.A., care folosesc „ajutorul" lor drept instrument de presiune asupra diferitelor țări și nu intenționează cituși de puțin să cedeze cuiva.

După cum anunță corespondentul din Paris al agenției Associated Press, primul ministru francez Mendès-France, care reprezintă Franța la aceste tratative, a precizat că nu va supune aprobării parlamentului francez textul acordurilor realizate în cadrul consfătuirilor înainte de a se fi ajuns la un acord în ceea ce privește problema Saarului. Perspectivele stabilirii unui acord în această problemă — notează corespondentul lui Associated Press — nu sînt însă „strălucite", întrucît poziția reprezentanților Germaniei occidentale „s-a înăsprit cu mult peste așteptări".

Cercurile autorizate franceze — relatează în același timp agenția France Press — „nu ascund gravitatea dificultăților survenite în ultimele ore... în ceea ce privește evoluția tratativelor franco-germane în problema Saarului". În ciuda faptului că partea franceză a făcut „toate concesiile" pe care era dispusă să le facă în această problemă, perspectivele unui acord cu privire la Saar sînt, după cum recunoaște agenția, „întunecate". Problema Saarului are în cadrul conferințelor de la Paris o importanță cu atît mai mare cu cît — după cum arată agențiile de presă occidentale — parlamentul francez condiționează ratificarea acordurilor de la Londra de reglementarea problemei Saarului.

Informație

La 22 octombrie a sosit în Capitală dl. Robert Chambeiron, secretar general al Comitetului pentru dezvoltarea comerțului internațional, comitet organizat după Consfătuirea economică internațională care a avut loc la Moscova. D-sa este însoțit de d-na Luigia Chambeiron.

In Gara de Nord, dl. R. Chambeiron a fost întîmpinat de tov. Gh. Savin, președintele Camerei de Comerț a R.P.R., și de funcționari superiori din Camera de Comerț.

Vizita d-lui R. Chambeiron are drept scop discutarea unor probleme privind lărgirea comerțului internațional.

(Agerpres)

S P O R T

Etapa de duminică la fotbal

Duminică este programată o importantă etapă din cadrul returului campionatului categoriei A de fotbal, care poate aduce schimbări în fruntea clasamentului.

Cele mai așteptate meciuri au loc la Cluj și Timișoara. Actuala fruntașă a clasamentului, echipa Flamura Roșie Arad se deplasează la Cluj unde va întîlni echipa studenților din localitate, „Știința". Deosebit de pasionantă se anunță partida de la Timișoara unde Locomotiva primește vizita echipei C.C.A., în prezent clasată pe locul doi în clasament.

În Capitală sînt programate două întîlniri care se vor desfășura pe terenuri diferite. Pe stadionul Giulești echipa Locomotiva Grivița Roșie care a arătat că se află în revenire de formă va juca cu Flacăra Ploești. Meciul va începe la ora 15.15 și va fi precedat de finala campionatului republican de juniori dintre echipele Progresul Finanțe Bănci București și Metalul Cîmpina Turzii. Cel de al doilea joc va avea loc pe stadionul „23 August" între echipele Dinamo București și Știința Timișoara. Întotdeauna întîlnirile dintre dinamoviști și timișoreni au dat loc la întreceri spectaculoase, astfel că întîlnirea este așteptată cu interes de spectatorii bucureșteni. Dat fiind importanța acestui joc, cea de a doua repriză va fi transmisă de la ora 16,25 pe stațiile de radio cu lungimile de undă de 285, 261 și 351.

În deschidere la ora 13,30 va avea loc întîlnirea de fotbal de categoria B: Voința București-Metalul Uzinele de tractoare Orașul Stalin.

Celelalte meciuri ale etapei se vor desfășura după următorul program: *Petroșani:* Minerul-Metalul Hunedoara; *Cîmpia Turzii:* Metalul-Progresul Oradea; *Tg. Mureș:* Locomotiva-Dinamo Orașul Stalin.

Prima rundă a turneului de șah de la Belgrad

La 21 octombrie s-a desfășurat prima rundă a turneului internațional de șah de la Belgrad la care participă șahiști din nouă țări.

Marele maestru Bronștein a jucat cu negrele împotriva maestrului Joppen (Germania occidentală). După o scurtă rezistență, șahistul german s-a recunoscut învins. Tot cu o victorie a început turneul și marele maestru sovietic Petrosian care a cîștigat partida cu șahistul italian Porecca.

În celelalte partide s-au înregistrat următoarele rezultate: Karaklajici-Gligorici 1/2—1/2; Wade-Trifunovici 1/2—1/2; Nedelkovici-Djurasevici 0—1; Milici-Pilnik 0—1; Izkov-Pirc întreruptă; Matanovici-Ianosevici 1/2—1/2; Barcza-Czernyak amînată; Rabar-Nievergelt 1/2—1/2.

SPECTACOLE

Sîmbătă 23 octombrie 1954

TEATRE: **Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.:** Fidelio. **Teatrul de stat de Operetă:** Ana Lugojana; **Național „I. L. Caragiale" (Studio):** Viață nouă (ora 15), Pulbere argintie (ora 19,30); **Național „I. L. Caragiale" (Comedia):** Îndrăgostiții; **Municipal:** Pădurea; **Studioul actorului de film „C. Nottara":** Mincinosul; **Armatei (B-dul G-ral Magheru):** Furtuni de primăvară; **Armatei (Calea 13 Septembrie):** Pîrjolul; **Muncitoresc C.F.R. (Giulești):** Slugă la doi stăpîni (ora 15), Articolul 19 (ora 19,30); **Ansamblul de Estradă al R.P.R:** Miniaturi pe portativ (în sala din Calea Victoriei), ...Și Ilie face sport (în sala din str. Alex. Popov nr. 23); **Teatrul „Țăndărică":** Umor pe sfori (în sala Baruch Berea).

CINEMATOGRAFE: **Patria, București, Tineretului:** Destinul Marinei Vlasenko; **Republica, I. C. Frimu:** Școala curajului; **Lumina, Înfrățirea între popoare:** Examen de maturitate; **Maxim Gorki:** Săptămîna filmului medical; **Elena Pavel:** Săptămîna filmului muzical; **Gh. Doja:** Agentul nr. 13; **Alex. Popov:** Rapsodia caucaziană; **8 Martie:** Poemul dragostei; **Vasile Roaită:** Letonia Sovietică; **Unirea:** Echipa de pe strada noastră; **Flacăra, Volga:** Un pichet în munți; **T. Vladimirescu:** Primăvara la Moscova; **Aurel Vlaicu:** Un caz în taiga; **Munca:** Nunta cu zestre; **Victoria:** Săptămîna filmului pentru copii și tineret; **Arta:** Republica Karelo-Finå. **Cultural:** Dincolo de Dunăre; **Popular:** Avangarda de sacrificiu; **Ilie Pintilie:** Pentru pace și prietenie; **M. Eminescu:** Prieteni nedespărțiți; **Miorița:** Tractoriștii; **Moșilor:** R.S.S. Autonomă Komi; **23 August:** Insula misterelor; **Donca Simo:** Brigada lui Ionuț; **8 Mai:** Vinovați fără vină; **1 Mai:** Prieteni credincioși; **Libertății:** Într-un port îndepărtat; **N. Bălcescu:** Lituania Sovietică; **Rahova:** Primăvara; **Olga Bancic:** Pulbere argintie, **C. David:** Slugă la doi stăpîni; **Boleslaw Bierut:** Aleko, Frații Liu.

Prin Republica Populară Bulgaria

Impetuos...

Nu știu, poate e o naivitate, dar totdeauna mi-am închipuit că prima întîlnire cu oamenii unei țări străine trebuie să se desfășoare oficial, atent, protocolar, solemn. O atmosferă asemănătoare celei a dezvelirii unei statui. Mai mult ca sigur — e o naivitate. De la aeroportul Sofiei — am gonit la stadionul „Vasili Levschi", pentru a asista măcar la repriza a doua a meciului de fotbal Sofia-București. Totul a început deci într-un chip surprinzător de plăcut și de firesc trasîndu-ni-se dintr-odată cele două linii principale care definesc o călătorie în Bulgaria: pasionantă și familiară.

A-i vedea pe bulgari jucînd fotbal, aceasta depășește cu mult interesul sportiv; e o problemă care ține de studiul caracterului, de psihologie, poate. O impetuozitate dezarmantă, înfrigurată, neîndulcită de subtilități, originală, nealterată; simpli, fără pretențiozități.

Jocul lor aduce cu obrazul unui om încruntat, de o voință sufocantă, angajat cu toți nervii săi în luptă, pe fruntea căruia se umflă încet, încet o venă; zîmbet, numai cînd se marcă golul, atît. Apoi — iar lupta, impetuoasă, incompatibilă cu indiferența. Pentru că se regăsește fidel în echipele sale, publicul le susține frenetic, din prima secundă a meciului pînă la a 5400-a, permițîndu-și în clipe de triumf marele gînd al unei victorii asupra echipei Ungariei...

Înaintea oricăror alte calități, impetuozitatea lor, răsfrîntă și în natura țării, se impune de la început și te urmărește obsedant, ca o melodie care ți se învîrtește în minte, de dimineață și pînă seara. Am auzit-o la Sofia pe artista poporului Ilka Popova cîntînd habanera din Carmen. „Amorul e un copil pribeag"... Foarte puțină tandrețe, nici un efect „sentimental", pînă și acea cochetărie superficială — atît de îndrăgită de interpretele noastre — alungată; în schimb, patimă, forță, duritate chiar. Impetuozitate. Am străbătut vechii munți Stara Planina, mîncați de o rugină colosală; și totuși — o sălbăticie nedomolită, stîncării îndrăznețe, formînd uneori cetăți naturale splendide, expunîndu-și mîndre, aproape trufașe, goliciunea aspră, bravînd bătrînețea, ironizînd parcă prin fiecare rocă rămasă în viață rugina și persecuțiile timpului.

Impetuozitate.

Dar, mai ales, l-am văzut pe maistrul Constantinov de la tinerele uzine metalurgice din Dimitrovo vindecînd „ulcerele" cuptorului după ce s-a dat șarja de oțel. Nici leul enorm care domină gravul monument de la Șipca nu poate evoca forța, dezlănțuirea superbă a oțelarului bulgar. Constantinov avea fruntea, obrajii, gîtul, mîinile, spatele arsdate [illegible]; lumina orbitoare a cuptorului îi juca pe chip, pe trup dîndu-i reflexe de miracol. Și la acea temperatură de cuptor — oțelarul minuia rapid „furtunul de gaz" cătînd cu o privire înfrigurată rănile Siemensului dogorind, strigînd din cînd în cînd băieților de lîngă el „să fie gata", urlîndu-le liniștit „să-i dea gaz", fără a-și lua ochii de la cuptor, fără a slăbi ritmul uluitor al mișcărilor, trăind parcă ultimul atac dinaintea unei victorii cunoscute numai de el: încleștat, incandescent, el însuși bară de oțel — din nou mi s-a părut că văd încordîndu-se o venă albastră pe o frunte mare, bronzată. Cînd a terminat și s-a apropiat de noi purtînd pe frunte și la gît neasemuitele coliere ale boabelor de sudoare, a mai strigat ridicînd dreapta: Dolomit! Și s-au aruncat în luptă cei trei lopătari, zvîrlind în cuptoare praful de dolomită... Aceeași impetuozitate — aceeași impresie: că e ultimul atac înaintea victoriei, că tot ce se petrece în clipa asta e irevocabil, că totul trebuie dat acum, azi, aci — nu mîine. E un cult al secundei, un cult al lui „azi" — desprinzînd direct din acel cult al vieții, al „unui ceas de viață" definit extraordinar, încă înainte de eliberare, de una din cele mai impetuoase personalități date lumii de Bulgaria, Vapțarov:

„Să zicem că ștreangul de gît
mi l-au pus
și mă întreabă:
„Ce-ai spune un ceas să mai ai?"
Striga-voi în grabă:
„Smulgeți-l,
Smulgeți-l
Smulgeți-mi repede
ștreangul, tîlharilor!"
De dragul vieții
orice sînt în stare să fac..."

Liberi, aflați față de zilele acelea la o depărtare imposibilă de evaluat în ani, cei trei tineri oțelari sînt totuși, categoric — așa, muncind înfrigurați în fața Siemensului, vibrînd pentru fiecare secundă de muncă, de creație — urmașii acelui uimitor poet care-și scria versurile în locomotivă, după ce ca fochist alimenta cuptoarele cu cărbuni...

Gingaș

Noi pe Vapțarov nu-l cunoaștem prea bine spre liniștea tinerilor noștri poeți cuminți și fără frămîntări. Mai repede s-a construit podul peste Dunăre decît să apară noi traduceri din opera sa, mai bune, mai exacte decît cele din 1952, studii, măcar noi articole, în afara celor obișnuite la comemorări. Vapțarov e doar unul dintre acei poeți care-l pot privi pe Maiacovschi drept în ochi, fără să roșească...

E și mai bine să-l poți citi pe Vapțarov chiar în Bulgaria; ai prilejul să vezi concordanța matematică dintre temperamentul poetului și poporul său... Impetuozitate, desigur, în primul rînd, dar nu numai atît... Mai ascultați doar aceste opt versuri ale lui Vapțarov — necunoscute încă în romînește — și veți descoperi, ca și noi, un filon de aur fin și pur, gingășia sufletului bulgar:

Cîntec de despărțire

Cînd vei dormi, odată, am să viu
Ca oaspete, așa, fără de veste...
Să nu mă lași afară-n drum, ci ușa
N-o zăvori, anume pentru mine.

Intrînd pe nesimțite, m-oi așeza tiptil,
În umbră stînd, privind spre tine țintă.
Și ochii-mi cînd vor fi-mbătați de tine
Te-oi strînge în brațe — și apoi
m-oi duce...

Am simțit această concordanță matematică dintre gingășia lui Vapțarov și gingășia Bulgariei, văzînd muntenii coborînd pe serpentinele Rilei și o scenă de dragoste din baletul „Cîntecul haiducilor". Serpentinele Rilei sînt solemne, pe măsura gravității munților; muntenii și muntencele coborau, într-o dimineață, pe cai zvelți, la pas, tacticos; bărbații purtau copii în brațe, legănîndu-i ușor, zîmbind femeilor care-i priveau atent. La șeile cailor erau prinse calupuri enorme de fîn proaspăt, înmiresmînd serpentinele... Se spulberase orice gravitate, orice solemnitate a naturii; rămăseseră nude, gingășia fînului proaspăt, simplitatea bărbaților legănînd copii — identice cu atmosfera acestui poem de adio al lui Vapțarov.

„Cîntecul haiducilor" te surprinde prin aceeași impetuozitate a gesturilor, a muzicii — duritate, violență, vigoare, gesturi aproape crude... Tinerii francezi care asistau la spectacol, mirați vădit, se obișnuiseră, mărturiseau ei, cu un balet mult mai dulce, mult mai puțin aspru... Și totuși, în actul II o scenă de dragoste amețitoare prin parfumul ei liric — ne-a copleșit pe toți. Părăsind orice mișcare obișnuită a baletului, ferindu-se de orice poză, eroul — gata de plecare la haiduci, în [illegible] — o cuprinde firesc pe iubita sa în brațe, o strînge lung la piept, aproape frîngînd-o și ea i se dăruie, într-o răsuflare... Nici o teamă de senzual. Plasticitatea desăvîrșită a gingășiei. Și glasul lui Vapțarov:

„Cînd vei dormi, odată, am să viu..."

...La Kostineț, stațiune de munte dintre cele mai frumoase, celebră înainte vreme, pe vremea turcilor, prin vulturii și uliii ei, foarte căutați de dregătorii otomani, ca și prin armele care se făureau aci, de asemenea apreciate de armurierii Semilunei — azi la Kostineț cade o cascadă care i-a entuziasmat pe Vazov prin originalitatea ei: în apele ei reci și impetuoase găsești vine delicate și neașteptate de apă caldă. Nu cred să fie imagine mai expresivă pentru coexistența impetuozității și gingășiei bulgare decît această cascadă de la Kostineț, care totodată în măreția și frumusețea ei, încărcată de amintirea vulturilor și a armelor, mi-l evocă pe Vapțarov și poezia sa tumultuoasă, cu vine delicate și neașteptate de gingășie...

Intim, familiar...

Desigur dacă rămîi la imaginea meciului de fotbal, dacă nu înțelegi coexistența despre care scriam mai sus — atunci felul cum se comportă zi de zi bulgarii între ei sau cu străinii te uimește. Sînt de o familiaritate, de o cordialitate excepțională: nu — în gesturi, în vorbe — o căldură reținută, intimă, care-și găsește imediat inima.

Te farmecă în Bulgaria firescul modestia oamenilor. Intimitatea care se ascunde în mișcările lor impetuoase, încă prea puțin luminate de zîmbet; în tot ceea ce fac, cu o lipsă de ostentativitate exemplară, ei caută simplitate, familiar, dulceața; dacă ați auzit vreodată o vioară căreia i s-a pus „surdină", mă veți înțelege mai bine... Am văzut, de pildă, un spectacol de neuitat: Duminică, sofioții făcînd plajă la „Porțile de aur". Aceste „porți de aur" sînt, probabil, fosta albie a unui torent din munții Vitușa — munții care domină Sofia — și unde azi, pe o pantă de cîteva sute de metri, se desfășoară neobișnuita priveliște a unui depozit de bolovani, îngrămădiți haotic, diformi dar enormi. Trebuie să recunoaștem că la prima vedere bolovănișul acesta sec, vînăt e de o sălbăticie care-ți rănește ochiul, sensibilitatea. Și totuși, cei din Sofia urcă pînă aci în fiecare duminică, cu pepeni, chitare și pături, își aleg, glumind, un bolovan cît mai bătut de soare, despachetează calabalîcul sumar, întind pătura, își dezbracă bluzele, cămășile, rămînînd în costume de plaje și se culcă cu fața la soare! Deodată bolovănișul prinde culoare umană, îți devine simpatic, intim — și familiaritatea lor cu natura aceasta grosolană, încruntată, îmblînzită cu un gest simplu ca un hohot de rîs, te emoționează.

Manifestația de 9 septembrie se desfășoară la aceeași scară — a intimului, a familiarului. Conducătorii poporului bulgar, oaspeții de seamă stau la Mausoleul lui Gheorghi Dimitrov — nu prea înalt — de o aibeață poetică.

Alți oaspeți stau pe treptele muzeului de artă națională din fața Mausoleului, la doi pași de coloanele care trec. Manifestația pare mai de grabă o plimbare, pe parcursul căreia oamenii muncii se întîlnesc cu scumpii lor tovarăși din C.C. al partidului și din guvern. Delegații străini sînt copleșiți cu garoafe, dar nu numai cu garoafe; din coloane ies fete voinice care întind oaspeților coșuri cu struguri afuzalee — bob de mărime nepămînteană, — piersici cît un măr, mere, pere strașnic coapte, borcane cu dulceață de vișine, de coacăze, „jams"-uri, compoturi...

Să petreci o seară la clubul casei de odihnă din Boroveț a Ministerului Culturii... Te învăluie imediat aceeași atmosferă familiară creată din două vorbe și un zîmbet, străină de orice artificialitate, intens omenească, naturală, nimic scorțos, deși vă vedeți prima oară!... Jocuri nevinovate, de o naivitate înduioșătoare, perfect potrivite unei case de odihnă: un fel de „popa prostu" cu explozii de rîs, apoi — ascunderea unui degetar în unghere cît mai ferite, pentru a fi căutat de participanții la joc. Cine-l zărește se așează pe scaun, fără a mai spune ceva... Jucau atenți, serioși — cu maxima seriozitate admisă într-un concediu de odihnă; se țesuse între ei o înțelegere fierbinte, mutuală și tare aș fi vrut să-l aduc aci pe un responsabil cultural dintr-o casă de odihnă de la Sinaia care ne-a întristat concediul prin scorțozitatea sa, prin anunțurile sale „solemne", „oficiale": „mîine tovarăși, vom vizita munții" — și punct...

Înfîrșit, o deplină confirmare a impresiei noastre — noul monument al Sofiei, închinat Armatei Eliberatoare Sovietice. Alungarea oricărei grandilocvențe, oricărui gest retoric, pompos — căutarea gestului celui mai direct, mai simplu, mai familiar. Cu deosebire, cele două grupuri din bronz, de la baza monumentului — sînt atît de bulgărești: o fată coase un nasture soldatului sovietic, într-o mișcare care te face să uiți că în fața ta e bronz totuși; un bătrîn îmbrățișează lung un alt ostaș sovietic și totul e atît de firesc — încît n-ar fi nimic uimitor să le auzi și răsuflarea: un motociclist sovietic — motocicleta de bronz, masivă, întărește extraordinar impresia de autentic — e înconjurat de copii, de mamele lor care-i oferă struguri, gest așa cum l-am cunoscut în piața Mausoleului... Și căldura umană imprimată bronzului dur, o cunosc; probabil că e cea care a îmblînzit peisajul vînăt al bolovanilor de la „porțile de aur"...

RADU COSAȘU

REDACȚIA: București, Piața Scînteii Tel. Nr. [illegible] Secția scrisori Tel. [illegible] DIFUZAREA: Tel. Nr. [illegible] TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii